

[திரு. பி. யு. ஷன்முகம்]

[30th November 1970]

பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் வேண்டியவைகளைச் செய்யும் என்ற உத்தரவா தத்தை அவருக்கு நான் அளிக்கிறேன். நியாயமான குறைபாடுகள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமானால், அவற்றை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யும் என்று உறுதி கூறி இந்தச் சட்ட விதிகளை இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

5-00
p.m.

“ That in pursuance of section 305-A of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920) the House do resolve to approve the following draft of the rules to regulate the classification, methods of recruitment, conditions of service, discipline and pension in respect of the Municipal Services (Pensionable) for the State of Tamil Nadu :

1. The Tamil Nadu Municipal Service Rules, 1970.

Part I Preliminary.

Part II General Rules.

Part III Section 1 The Tamil Nadu Municipal General Service Rules, 1970.

Section 2 The Tamil Nadu Municipal Engineering and Water Works Service Rules, 1970.

Section 3 The Tamil Nadu Municipal Town Planning Service Rules, 1970.

Section 4 The Tamil Nadu Municipal Public Health and Medical Service Rules, 1970.

Section 5 The Tamil Nadu Municipal Educational Service Rules, 1970.

2. The Tamil Nadu Municipal Services (Discipline and Appeal) Rules, 1970.

3. The Tamil Nadu Municipal Service Pension Rules, 1970.”

The resolution was put and carried.

VII. GOVERNMENT BILL

The Tamil Nadu Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1970
(L.A. Bill No. 27 of 1970)

*THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : I move—

“ That the Tamil Nadu Co-operative Societies (Amendment) Bill†, 1970 (L.A. Bill No. 27 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

30th November 1970]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

தலைவரவர்களே, கூட்டுறவு சங்கங்கள் சம்பந்தமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதாபற்றிச் சில விளக்கங்களை இங்கே எடுத்து வைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சர்க்கார் ஏராளமாக கடன்களைக் கொடுத்து வருகின்றது. இது எல்லோருக்கும் நன்கு தெரிந்த ஒரு விஷயமாகும். ஏறத்தாழ ரூ. 70ல் இருந்து 80 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நாம் விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் காரியங்களுக்காகக் கடன் கொடுத்து வருகிறோம். இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்வோமானால், இவைகளெல்லாம் குறுகிய காலக் கடன்களாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறது. அரசு கியாரண்டி கொடுத்துத்தான், அரசு பாங்கியிலிருந்து நாம் அதை டில்லி அரசாங்கத்தின் அனுமதியின் பேரில் பெறுகிறோம். விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக்கடன்களுக்கு அரசு பொறுப்பு ஏற்கிறது. அரசியல் சட்டம் 293-வது விதியின் ஒரு பகுதியில்

“* * * within such limits, if any, as may from time to time be fixed by the Legislature of such State by law and to the giving of guarantees within such limits, if any, as may be so fixed.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் இவ்வளவு பெரும் தொகையை முறைப்படி உத்தரவாதம் அளித்து ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து பெற்று இந்த விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறோம். இதைக் கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. அரசு இதற்கு கியாரண்டி கொடுக்கிறது. அதுதான் 73-டி விதியிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தாற்போல நான்

“Representation in the Committee shall be given to weaker sections of Society.”

என்று 73இ விதியில் போட்டிருக்கிறோம்.

“Weaker section includes small farmers, scheduled castes, scheduled tribes and women.”

இவர்களெல்லாம் ‘வீக்கர் செக்ஷன்’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கூட்டுறவு அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே நாங்கள் பங்கு எடுத்துக் கொண்டோம். அடிக்கடி கூட்டுறவு அமைச்சர்கள் மாநாடு கூடுகிறது. 1968-லே கூட்டுறவு அமைச்சர்கள் மாநாடு கூடியது. அதிலே ஒரு முடிவு எடுத்தார்கள். சமுதாயத்தில் பலஹீனமான மக்களுக்கு நிர்வாகத்தின் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பது அந்த மாநாட்டிலே எடுக்கப்பட்ட முடிவாகும். அது இதுவரையிலே கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது. இந்த மசோதா அதற்கு வகை செய்கிறது. அதற்கான ஒரு விதி இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தாற்போல 73-இல் ஒரு பகுதி—இப்போதைய முறையில் 4, 5 விதமான வங்கிகள் இருக்கின்றன. ஒருவர் கடன் வேண்டுமென்றால், கடன் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[30th November 1970]

நீண்ட காலக் கடன் வேண்டுமென்றால், ஒரு வங்கி கொடுக்க வேண்டும். பம்பு செட்டுக்கு வேறு ஒரு வங்கி கடன் கொடுக்க வேண்டும். அவர் வீட்டின் மீது ஏதாவது கடன் வேண்டுமென்றால், இன்னொரு வங்கிக்குச் செல்ல வேண்டும். இப்படி நான்கு வங்கிகள் ஒருவருக்குக் கடன் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. இப்படி ஒருவர் பல வங்கிகளுக்குச் செல்ல வேண்டுமா என்பதை ஆராய்ந்து, இதை மாற்றியமைக்க முடிவு செய்தோம். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வந்த ஒரு பெரிய வரும் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படி பம்பு செட்டிற்கு ஒரு வங்கி, வீட்டிற்கு ஒரு வங்கி என்று இல்லாமல் ஒரே வங்கியாக, ஒரே விதமாக இருந்தால் நல்லது என்பதைப்பற்றி அந்தத் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சொல்லியிருக்கிறார்கள்..

“The distinction between the long-term and short-term credit seems to be rather unreal in the context of present day agriculture. If a small farmer is given a pump set, he may have to do some levelling of the land also which comes under long-term loan. When the farmer makes no distinction between those two sectors, then why should the Co-operative Structure have two separate institutions for dealing with the farmer implementing a single programme?”

தனித் தனியாக வங்கிகள் இருப்பதை ஓரளவுக்கு அரசாங்கம் இணைத்து ஒன்றுக்கே வேண்டும் என்று அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் தீர்மானித்திருக்கிறோம். இதை மீண்டும், 1967-ம் வருஷம் பெங்களூரில் நடந்த மாநாட்டில் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். இப்படி வலியுறுத்தியிருப்பதை ஓரளவுக்கு அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகவே தான், இந்தப் பகுதியைச் சேர்த்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே, அச்சிட்டு, உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அந்தத் தாளுடன், இப்போது சொன்ன காரணங்களுக்கும் சேர்த்து கவனத்தில் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஒரு முகமாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Tamil Nadu Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 27 of 1970), as passed by Assembly be taken into consideration for making recommendations.”

THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU : Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 27 of 1970), as passed by Assembly, be referred to a Select Committee consisting of the following Members and that such Committee be instructed to submit their report to the House within a week suggesting recommendations to the Bill to be transmitted to the Legislative Assembly.”

30th November 1970]

DEPUTY CHAIRMAN : The motion and the amendment are before the House for discussion.

*திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தமிழ் நாடு கூட்டுறவுச் சங்கத் திருத்த 1970-ஆம் ஆண்டு 27-வது மசோதாவின் மீது சில வார்த்தைகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா என்னென்ன காரணங்களுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கே பேசும்போது இன்னின்ன காரணங்களுக்காக என்று மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். அவர், அவ்வாறு தெரிவித்த காரணங்கள் மூன்று வகைப்பட்டனவாகும். முதலாவது, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில், 70, 80 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தில் நாம் இருக்கிறோம். அந்த அவசியத்தின் காரணமாக, அந்தத் தொகையின் பெரும் பகுதியை கடனாகக் கொடுப்பதற்கு, அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிற காரணத்தால், சட்ட மன்றத்தினுடைய கண்காணிப்பையும் அரசினுடைய சட்ட ரீதியான அங்கீகாரத்தையும், கருத்தையும் பெற வேண்டும் என்பது. இரண்டாவதாக, கொடுக்கப்படுகின்ற கடன், சிறிய நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும், சமுதாயத்தில் பல மற்றவர்களாக இருக்கின்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குப் போய் சேர வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சமுதாயத்தில் உள்ள வலு இழந்த நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு உதவி போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற கருத்து நெடுங்காலமாக கூட்டுறவுக் குழுக்களால் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்ற ஒரு பரிந்துரை. அதே காரணத்தை வலியுறுத்திக் கூறி, அதன் காரணமாக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மூன்றாவதாக, மிக முக்கியமான காரணமாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. குறுகிய, மத்திய நீண்ட காலக் கடன்களை வழங்குவதற்கு, ஒரே வங்கி இருக்குமானால், விவசாயிகளுக்கு மிசவும் எளிதாக இருக்கும் என்பது. ஆனால் நான் வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருப்பது, நான் படித்துப் பார்த்த அளவில் இந்த மூன்று காரணங்களுக்காக இந்த மசோதாவில் எந்தப் பகுதியிலும் சரியான விளக்கம் இல்லை என்பதுதான். அதோடு, நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே சட்டங்களில் இந்த மூன்று காரணங்களுக்கு ஏற்றவாறு உத்தரவாதங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் சட்ட மன்றத்தினுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கும் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் குறிப்பிட விரும்புவது, 1961-வது வருடக் கூட்டுறவுச் சங்கச் சட்டத்தில் ஆறுவது அத்தியாயத்தில் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடும், கண்காணிப்பும் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான பல செக்ஷன்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக ஒரு செக்ஷன் 56-ஐ-அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு இங்கு கொண்டு வருகிறேன்—அந்த செக்ஷன் 56-ல் 1961-லேயே அரசு உத்தரவாதம் பெற்றுள்ளதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த செக்ஷன் 56-ல் சொல்லப்படுவது.

[Thiru G. SWAMINATHAN] [30th November 1970]

“Notwithstanding anything contained in this Act or any other law for the time being in force, the Government may—

(a) grant loans or make advances to any registered society ;

(b) guarantee the repayment of principal and payment of interest on debentures issued by a registered society ;

(c) guarantee the repayment of share capital of a registered society and dividends thereon at such rates as may be specified by the Government ;

(d) guarantee the repayment of principal and payment of interest on loans and advances to a registered society ;

(e) guarantee the repayment of deposits received by a registered society and payment of interest on such deposits ; and

(f) give financial assistance in any other form including subsidies, to any registered society.”

இப்பொழுது 73-(டி)-யிலே அரசாங்கத்தார் மறுபடியும் சட்டத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது என்னைப் போன்றவர்களுக்கு சரியாகப் புரியவில்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். 73-டி-இல்

5-10
p.m.

“guarantee the repayment of the principal of, and the payment of interest on, any loan or advance taken by the State Co-operative Bank and each of the Central Co-operative Banks.”

என்று 1961-வது வருடச் சட்டத்திலேயே இதற்காக வேண்டிய கண்காணிப்பு இருக்கும்போது, எதற்காக மறுபடியும் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும்? இதை ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் ‘ரிடண்டன்ட்’ என்று சொல்லலாம். புதிதான மாறுதலைக் கொண்டுவருவதைப் போல், ஒரு பிரமையைக் கொடுப்பதற்காக என்று சொன்னால், அதை எதிர் வரிசையிலே உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 73-டி (2)-ஐப்பற்றி ஒன்றுதான் குறிப்பிடுகின்றேன். அது தவறாக இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்தார்களா இல்லையா என்று தெரியவில்லை.

“The Government may, after consulting both Houses guarantee fixed by them under sub-section (1)”

என்று இருக்கிறது. ஆனால் அதிலே இருக்க வேண்டியது

.....“increase the maximum amount of guarantee fixed by them under sub-section (1)”

30th November 1970]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

என்று. ஏனென்றால் 1970-ஆம் ஆண்டு சட்டம் 41 ன் 73 (2) செக்ஷனில்

“Increase the maximum amount of guarantee”

என்பது தெளிவாக இருக்கிறது. இதை அரசாங்கத்தார் தெரிந்தே விட்டிருக்கிறார்களா அல்லது தவறுதலாக விட்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

இரண்டாவதாக, அவர்கள் சொல்கிற காரணம், கொடுக்கப்படுகிற கடன்கள் சிறிய நிலச்சுவான்களுக்கு, சமுதாயத்திலே பலமற்ற பகுதியினருக்கு வழங்க வகை செய்ய வேண்டும். அதற்காகத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சமுதாயத்திலே இருக்கிற சிறிய நிலச்சுவான்களுக்கும், சமுதாயத்திலே பலமிழந்தவர்களுக்கும் முக்கியமாகக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாகக் கடன் கொடுக்க வேண்டியது அவசியந்தான். ஆனால் கிடைக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, கிடைக்க வழிவகை என்ன என்பதுதான் முக்கியமான கேள்வி. மத்திய பாங்குகள் கமிட்டியிலே “லீக்கர் செக்ஷன்ஸ்” என்பவர்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் பெண்களையும் போட்டாலே, அவர்களுக்குக் கடன் சேர்ந்துவிடும் என்ற அபிப்பிராயத்திலே இதைப் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நான் சொல்வது, சமுதாயத்திலே சாதாரணமான நிலையிலே உள்ள விவசாயிகள் என்று 5 ஏக்கர்களுக்கு உள்ளாக இருக்கிற விவசாயிகளை அல்லது 2 ஹெக்டேர்களுக்கு உள்ளாக இருக்கக்கூடியவர்களைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி இருக்கிறவர்களில் யாரையாவது இரண்டு பேரை கமிட்டிகளில்நியமித்து விடுவதாலேயே அவர்களுக்கு அதிகப்படியான கடன்கள் வந்து சேரும் என்று சொன்னால் அதை நாங்கள் நம்பத் தயாராயில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் சொன்னது, 1968-1969-வது வருடம் எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ள அமைச்சர்களெல்லாம் ஒன்று கூடிப் பேசி, நன்றாக அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து, மத்திய சர்க்கார் அமைச்சரும்கூட இருந்து, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

“Reservation of seats on the Board of Management to small farmers and members of the weaker sections.”

என்று. அப்படியானால், இவ்வளவு நாள் நாங்கள் எல்லாம் கூடிப் பேசியதும், தீர்மானங்கள் போட்டதும் வீண் என்று சொல்வதாக இருந்தால், சொல்லட்டும். அறிவு, திறமை எல்லாம் உறுப்பினர் அவர்களிடமே இருக்கிறது, இந்த அமைச்சர்களிடத்திலே இல்லை, எந்தக் கட்சிக்கும் இல்லை என்று சொல்லட்டும். சுதந்திரா கட்சி அமைச்சர்கள்கூட இருந்தார்கள். அவர்களும் சேர்ந்து எடுத்த முடிவு இது. அந்த முடிவு சரியான முடிவு இல்லை என்றால், பழியை என்மீது மட்டும் போடாதீர்கள். மற்ற மாநில அமைச்சர்கள், சுதந்திரா கட்சி அமைச்சர்கள் கூட வந்திருந்தார்கள். சிண்டிகேட் காங்கிரஸ்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[30th November 1970]

தலைவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அங்கே உள்ள எல்லா அமைச்சர் களுந்தான் பொறுப்பே தவிர நான் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள் கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் என்று சொல்வதை பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன். அந்த மாதிரி சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் என்று எந்த ரிக்கார்டு இருக்கிறது? அவர்கள் பத்திரிகையில் சிண்டிகேட், சிண்டிகேட் என்று போட்டுக் கொண்டால் சரியா? ஆகவே இன்னும் அப்படிச் சொல்வதை பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன். சர்க்கார் ரிக்கார்டுகளிலோ, மற்ற எங்குமோ சிண்டிகேட் என்ற பதம் கிடையாது. அதை அமைச்சர்கள் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்தாபன காங்கிரஸ் அல்லது பழைய காங்கிரஸ் என்று சொல்லட்டும்.

*மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : சிண்டிகேட் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லவில்லை. சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் என்று சொன்னேன். அவர்கள் ஏதோ தொப்பி தைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொப்பி தலைக்குப் பொருந்தினால் அணிந்துகொள்ளலாம். அவர்கள் தலைக்குப் பொருந்தாத தொப்பியாக இருந்தால் அணிந்து கொள்ளத் தேவையில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : வழக்கமாக கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் பாவையிலே தொப்பியைப் பற்றிப் பேசியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. சிண்டிகேட் என்ற வார்த்தையை தயவு செய்து அவர்கள் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : சிண்டிகேட் என்ற சொல்லால் தங்களைக் குறிப்பிட வேண்டாம் என்று சொல்லட்டும் சிண்டிகேட் என்ற சொல்லையே இந்த மாமன்றத்தில் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று தலைவர் அவர்கள் தான் சொல்லலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : எங்கள் கட்சியைக் குறிப்பிட்டதால் சொன்னேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர் களுடைய திறமையைப்பற்றிக் குறைகூறிப் பேசியதாகக் கருதிவிட்டார் களானால் அதற்காக நான் வருந்துகிறேன். இந்த அமைச்சரவை மிகவும் திறமையான அமைச்சரவை என்பதிலேயும், அதிலேயும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மற்ற அமைச்சர்களுக்கு எவ்வளவு திறமை இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கும் அதற்கு மேலும் திறமை உள்ளவர்கள் என்பதிலேயும் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. ஆகவே அமைச்சர் அவர் களைத் திறமை குறைந்தவர்கள் என்ற காரணத்தாலே சொல்லவில்லை. வலிவிழந்தவர்களுக்கு கமிட்டி உறுப்பினர் பொறுப்பு கொடுக்க வேண் டும் என்று சந்தானம் கமிட்டியிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தவிதமானபோர்டுகளிலே கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்,

30th November 1970]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

எந்தக் கமிட்டிக்கு எப்படி வர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். வலிவு இழந்தவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னபோது, மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. “அப்பக்ஸ் சொஸைடி” — மாநில வங்கிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, பிரைமரி சொசைடி என்று சொல்லக்கூடிய கிராமப் புற கடன் வழங்கும் சொசைடிகளில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பது சாதாரண மக்களுக்கு, வலிமிழந்தவர்களுக்கு பிரைமரி சொசைடிகளிலே பிரதிநிதித்துவம் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : பல முறை இந்த மாமன்றத் திலே விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறேன். சந்தானம் கமிட்டி சிபார்சு களுக்கும், அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களுக்கும் முரண் இருக்குமானால், அமைச்சர்களுடைய தீர்மானத்தைத்தான் ஏற்றுக்கொள்வோமே தவிர, சந்தானம் கமிட்டி சிபார்சை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இந்திய தேசத்தில் எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ள கூட்டுறவு அமைச்சர்களும், மத்திய அமைச்சர் ஜகஜீவன்ராம் சொன்னதையும்தான் பல முறை வாசித்தேன். அவர்களும் இருந்து நிறைவேற்றிய அந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறேன். அதற்கும் சந்தானம் கமிட்டி சிபாரிசுக்கும் முரண்பாடு இருக்குமானால், அமைச்சர்களுடைய மாநாட்டுத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டதாகப் பல முறை கூறியிருக்கிறேன். இந்தக் கூட்டத்தில் அமைச்சர்களுடைய மாநாட்டுத் தீர்மானம் என்ன என்பதைப்பலமுறை படித்திருக்கிறேன். இன்னும் ஒரு முறை படிக்கிறேன்.

“Reservation of seats on the Board of Management to small farmers and members of the weaker sections.”

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அமைச்சர் அவர்கள் சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையின் அடிப்படையிலே இந்த மசோதா வந்திருப்பதாகச் சட்டமன்ற பேரவையிலே பேசியதாகப் பத்திரிகையிலே படித்தேன். அவர்கள் அங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“The Co-operative Minister who piloted the Bill said that the Bill was part of the follow-up action taken by the Government on the recommendation of the Santhanam Committee which reviewed the Co-op. movement in Tamil Nadu.” November 28, Hindu.

ஆனால் சந்தானம் கமிட்டியார் போடச் சொன்ன காரணமும், போடச் சொல்லியிருக்கிற இடமும், போடச் சொல்லியிருக்கிற விதமும் மாறியிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய வங்கிகளிலே இவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சந்தானம் கமிட்டி சொல்லவில்லை ; மாநில அளவிலே இவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. பிரைமரி சொசைடி

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[30th November 1970]

என்ற கிராமப்புற வங்கிகளிலே இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் சந்தானம் கமிட்டி சொல்லியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், மத்திய மாநில வங்கிகளில் நடைபெறுகிற பணப்புழக்கம், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவிலே இருக்கிறது. ஆகையால் பைனான்ஷியல் எக்ஸ்பர்ட் என்று சொல்லக்கூடிய திறமையுள்ளவர்கள்தான் அதை நிர்வகிக்க முடியும் என்ற காரணத்தாலே சொல்லியிருக்கலாம்.

5-20
p.m.

மேலும் வலு இழந்தவர்களுக்கு வாக்குரிமை தந்து, அந்த வாக்குச் சீட்டின் மூலமாகத்தான் அந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, அரசாங்கத்தினுடைய நியமனத்தின் மூலமாக வங்கிகளுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் இதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுவது, ஒரு வேளை நான் சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருப்பதால், சாதாரணமாக வலு இழந்தவர்களுக்கு இந்தக் கமிட்டியில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை விரும்பாத நிலையில் சொல்லுகிறேன் என்ற தவறான அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். ஏழைகள், வலு இழந்தவர்கள் ஆகியோர் நன்மைக்காக, விவசாயக் கடன் வழங்க வேண்டும், அவர்கள் நன்மை பெற வேண்டும் என்று இந்த சட்ட மன்றத்திலேயே பல தடவைகள் நான் பேசியிருக்கிறேன். சமுதாயத்தில் வலு இழந்தவர்களை முன்னேற்றுவது அரசின் பொறுப்பு என்ற கொள்கையை வரவேற்கிறேன். ஆனால் நான் குறிப்பிடுவதெல்லாம் இதுதான். புள்ளி விவரக் கணக்கைப் பார்த்தால், ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு 81 சத பட்டாக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கிருக்கின்ற நிலம் மொத்தப் பரப்பில் 29 சதம் தான். மத்திய தர விவசாயிகளிடம் ஐந்து ஏக்கரிலிருந்து 20 ஏக்கர் வரை உள்ளவர்களிடம் 16 சத பட்டாக்கள் தான் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கு 43 சதவிகித நிலம் இருக்கிறது. மேலும் பலம் உள்ளவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய 20 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கிறவர்களிடம் 2 சதவிகித பட்டாவும் நிலப்பரப்பில் 29 சதவிகிதமும் இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்து யாருக்குப் பணம் போய்ச் சேருகிறது என்று பார்க்கும்போது, 5 ஏக்கருக்குள்ளே வைத்திருப்பவர்களுக்கு அந்தப் பணம் போய்ச் சேருவதில்லை என்பதைப் பல முறைகள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். இந்த 5 ஏக்கருக்குள் வைத்திருக்கிறவர்களுக்குத் தான் பெரும்பாலான பணம் போய்ச் சேர வேண்டும் என்பதுதான் பிரச்சனை. எனவே, கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்து கடனாக வழங்கப்படுகின்ற பணம் யாருக்கு எப்படிப் போய்ச் சேர வேண்டும் என்கிறபோது ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடன் வழங்குகிறபோது, அந்தக் கடன் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்க்கும்படியான ஒரு சட்டத்தைப் போட்டாக வேண்டும். அப்போதுதான் பணம் ஏழைகளுக்குப் போய்ச் சேரும். 29 சதவிகித நிலத்தை வைத்துள்ள 5 ஏக்கருக்குள்ளானவர்களுக்குக் கடன் தொகையான 80 கோடியில் மூன்றில் ஒரு பங்கு—அதாவது கிட்டத்தட்ட 25 அல்லது 30 கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தில் கொண்டுவந்திருந்தால் நிச்சயமாக அதை நான் ஆதரித்திருப்பேன். அதைப் போடாமல், 2

30th November 1970] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

பேர்களை 'வீக்கர் செக்ஷன்' என்று கமிட்டியில் போட்டுவிட்டு பணம் எப்படிப் போய்ச் சேரும் என்ற நிலைமை இருந்தால், அது ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயப்பதாக ஆகாது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 6.0 ஆண்டு காலத்திலுள் . . .

*மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கூட்டுறவுத் துறை பற்றி அறிந்து பேசுகிறார்கள். அவருடைய உரையைக் கவனித்தேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரை மாநிலத்தில் மாநில வங்கி இருக்கிறது. மாவட்டத்தில் சென்ட்ரல் பாங்கி இருக்கிறது. மாநில வங்கியில் 20, 30 மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் எனக்குத் தெரிந்து ஷெட்யூல்ட் வகுப்பு, ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்டைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் கூட இல்லை. ஒருவராவது உண்டா? மாவட்ட வங்கிகளிலாவது உண்டா? இருந்தால் சொல்லட்டும். இப்படிப்பட்ட வீக்கர் செக்ஷன்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதற்காகத் தான் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றி மிகத் தெரிந்து சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி அல்ல, கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டதை, படித்ததைச் சொல்கிறேன். வீக்கர் செக்ஷன்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைப்பதிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணையில்லை. வரவேற்கிறோம். அமைச்சரின் கவனத்திற்கு மீண்டும் ஒரு விஷயத்தை சந்தானம் கமிட்டி பரிந்துரையிலிருந்து கொண்டு வரலாம் என்று கருதுகிறேன்.

“The need for reservation of seats for the members from weaker sections was examined by us. As far as the Agricultural Service Co-operative Societies are concerned, they constitute the bulwark of the movement, covering all the villages and catering to the need of the agriculturists. The agricultural community in the State is composed predominantly of small peasants and tenants. Emphasis is being laid on the provision of adequate services to these categories of agriculturists, so as to increase food production. It is therefore necessary that their needs and problems are properly recognised by the societies, which is possible only if their representatives are on the Boards of these societies. These sections do find representation in some societies. But a statutory provision allotting them a minimum number of seats is necessary in order to ensure that they are represented in every Agricultural Service Co-operative Society. We recommend that persons owning less than two standard acres of land, tenant cultivators and landless agricultural labourers may be defined as weaker section for this purpose and that not less than two directors should be elected from among the members of such sections to the Board of each Agricultural Service Co-operative Society.”

மேலும் குறுகிய கால, நீண்ட காலக் கடன்களை விவசாயிகள் ஒரே இடத்திலே வாங்கிக்கொள்ள இந்த மசோதாவிலே வகை செய்யப்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[30th November 1970]

பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நீண்ட காலக் கடன்களை நில வள வங்கிகள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. குறுகிய காலக் கடன்களை மாவட்ட வங்கிகள் வழியாக மாநில கூட்டுறவுத் துறை வங்கிகள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்படி இருக்கிற நிலைமையில் நில வள வங்கிகளுக்கு என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. நீண்ட காலக் கடன்களும், குறுகிய காலக் கடன்களும் தனித்தனி சொசைடிகள் மூலம் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவைகளை ஒரே இடத்தில் கொடுப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. அர்பன் பாங்குகள், மற்றும் கன்ஸ்யூமர் சொசைடிகள் போன்ற இடங்களிலிருந்து பணம் கடன் கொடுக்கப்போகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. இப்படி இருக்கிற நிலைமையில் எப்படி இதைச் செய்ய இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இந்த மசோதாவில் எந்த விதமான வழி முறைகளும் இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சந்தானம் கமிட்டியின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் ஒரே இடத்தில் எல்லா கடன்களையும் கொடுக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். சந்தானம் கமிட்டியின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றே மீண்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது மாவட்ட வங்கிகளிலிருந்து மாநில வங்கிகளுக்குத் தேர்தல் மூலம் உறுப்பினர்கள் வர வேண்டுமென்று இருக்கிறது.

They say that the members should be elected. Members should not be nominated.

ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் நியமனத்தின் மூலம் உறுப்பினர்களை மாநில வங்கிக்கு அரசாங்கம் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யும் வகை இருக்கிறது. இப்போது மாவட்ட வங்கிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மாநில வங்கிக்கு வருகிறார்கள். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறவர் மாநில வங்கியின் பிரதிநிதியாக வர முடியும். ஆனால் இப்போது இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி, மாவட்ட வங்கிகளிலே யார் தலைவராக வருகிறார்களோ அந்தத் தலைவர்தான் மாநில வங்கியின் பிரதிநிதியாக வருவார் என்பது. இப்படிப் போடுவதற்கு அவசியம் என்ன? இந்தச் சட்டப்படி அந்த முதல்வரை யார் போடுகிறார்கள்? முதல் கமிட்டியை யார் அமைக்கிறார்கள்? அரசாங்கத்தாரே போடுகிறார்கள். அப்படிப் போடப்படுகிற தலைவர் மாநில வங்கியின் பிரதிநிதியாக வந்து விடுவார் என்பதைப் பார்ப்போம். பழைய சட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில்...

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்தப் பிரச்சனையை இதோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நம்முடைய அகில இந்தியாவிலும், நமது மாநிலத்தில் நடைபெறுகிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்தான் மிகவும் நல்ல நிலையிலே இருக்கின்றன. மாவட்ட ரீதியாக வங்கிகள் நல்ல முறையிலே

30th November 1970]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. மாவட்ட அளவிலுள்ள வங்கிகளில் சொந்தப் பணத்தைக் கிட்டத்தட்ட 25 சதவிகிதம் நம்முடைய மாநிலத்திலும், மற்ற மாநிலங்களில் 16 சதவிகிதமும் போட்டு நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வளவு நல்ல முறையிலேயுள்ள சங்கங்களைத் திறக்க வேண்டுமானால், சர்க்காரே உடனடியாகத் திறந்துவிட முடியாது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தேவைப்படும். குறைந்த பட்சம் 25 லட்ச ரூபாய் இருந்தால் அல்லாமல், ஒரு மாவட்ட வங்கியைத் திறக்க முடியாது. அப்படித் திறப்பதாக இருந்தாலும், அதுவும் நல்லது அல்ல என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லிவிட்டார்கள் அப்படித் திறப்பதாக இல்லை என்று.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாவட்ட வங்கிகளைத் திறக்க மாட்டோம் என்று சொன்னார்களே தவிர, மத்திய வங்கிகளைத் திறக்க மாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. எனவே கிளாரிபிகேஷன் தேவை.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சேர்மன் அவர்களைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும். அவர்கள் இங்கே பார்த்துக் கொண்டுதான் பேசுகிறார்கள்.

டெபுடி சேர்மன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுவது கேட்கிறது.

*மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாவட்ட வங்கிகள், மத்திய வங்கிகள் என்று வேறுபட்ட அமைப்புக்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக 'சென்ட்ரல்' என்று ஆங்கிலத்தில் இருப்பது தமிழில் வரும் போது மத்தியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மாநில அளவில் தொடர்பு கொள்ளத் தக்கது மாநில வங்கி. மாவட்டத்தில் வங்கிகள் உள்ளன. நாம் சட்டம் இயற்றுகிறபோது, இன்றைக்கு என்று ஒரு சட்டத்தைப் போடுவதில்லை. தனித் தனியாகச் சட்டம் செய்வதில்லை. பிற்காலத்தில் ஒரு வேளை வர முடியும் என்பதற்காகவே சட்டம் செய்கிறோம். மகாராஷ்டிரத்தில் ஒவ்வொரு டெவலப்மெண்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட்டிற்கும் தனியாக பாங்கிகள் வர வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் செய்ததினாலேயே அடுத்த வருஷமே இந்த விதிகள் அமுலுக்கு வந்து விடாது. பிற்காலத்தில் நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி செயல்படும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாவட்ட வங்கிகளின் பிரதிநிதி, எப்படி அனுப்பப்பட வேண்டும் என்பதை 1961-ஆம் வருடச் சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மத்திய வங்கியிலிருந்து, மாநில வங்கிக்கு அனுப்பப்படுவதானால், டைரக்டர்கள் தேர்ந்தெடுத்துத் தான் பிரதிநிதிகளை அனுப்புவது சட்டத்தில் இருக்கிறது. சந்தானம் கமிட்டியிலும் இதைத் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநில வங்கிக்கு "ரெப்ரசன்டேஷன்" எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"Representatives of 16 Central Banks one each to be elected by the Board of Directors of each Central Bank."

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[30th November 1970]

என்பதுதான் சந்தானம் கமிட்டியின் பரிந்துரை. எப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்பதை 1961-ஆம் வருடச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தலைவராக இருக்கிறவர்கள் மிரதிநிதிகளாக வரவேண்டும் என்ற அளவில் இப்பொழுது சட்டம் வந்திருக்கிறது. இனிமேல் வருகிற சர்க்கார்-இப்போது இருக்கிற சர்க்காராகவும் இருக்கலாம்-இப்போது என்று சொல்லுகிறபோது, இனிமேல் வருகிற சர்க்காராகவும் இருக்கலாம்-இப்போதிருக்கிறவர்கள்தான் இருக்க வேண்டும் என்று எல்லோருமே விரும்புகிறார்கள்-நானும் விரும்புகிறேன்-ஆனால் விரும்புகிற காரணத்தால் எல்லோரும் இருந்து விடுவதில்லை. எனவேதான் அப்படிச் சொல்லுகிறேன்-வருகிற அரசாங்கங்களும் தங்கள் நலனுக்காக இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடிய மசோதா என்ற நிர்ப்பந்தத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிடாதீர்கள் என்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயம், ஜனநாயகத்தில், யாரும், ஒரே போஸ்டில், ஒரே இடத்தில் அமர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புவது சரியல்ல. கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பற்றிக் கூறும்போது, மறைந்த நமது அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 6 ஆண்டுகளுக்கு மேலே யாரும் பதவியில் இருக்கக் கூடாது என்று. அப்படி, பல ஆண்டுகள் ஒருவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் டைரக்டர்களாக இருக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்பதுதான் சந்தானம் கமிட்டியின் பரிந்துரை. இதுதான் ஜனநாயகப் பண்பாடு. திறமை மிக்கவர்கள் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். வெளியிலும் சரி, கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையிலும் சரி. இப்படிப்பட்டவர்களைக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதைத் தவறாகச் சொல்ல முடியாது. அதுதான் ஜனநாயகம் சொல்லும் நீதி என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, எத்தனை பேர்களை இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் டைரக்டர்களாகப் போடுவது என்பதுபற்றிப் பேசும்போது, 3 பேருக்கு மேலும் போடலாம் என்று சொன்னார்கள். ஒருவர் அரசாங்க அதிகாரியாக இருப்பார். மற்றவர்கள் அரசாங்கத்தால் நியமனம் செய்யப்படுவார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதைப்பற்றிப் பரிசீலித்த சந்தானம் கமிட்டியார் அரசாங்கத்திற்கு எத்தனை உறுப்பினர்கள் எப்படி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபடி நியமன டைரக்டர்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும், கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 3 வருஷமேனும் உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பல கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உறுப்பினர் இல்லாதவர்கள் கூட அரசாங்கத்தால் நியமனமாகி வந்திருப்பதாகக் கேள்வி. கூட்டுறவுச் சங்கத்துடன் தொடர்பு இல்லாதவர்களை டைரக்டர்களாகப் போடுவதால், எந்த விதமான லாபமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1961-ம் வருடச் சட்டத்தில் விதி போட்டிருக்கிறார்கள்.

—One third or three, whichever is less

என்று சட்டத்திலே எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்போது 1/3-ஐ 1/5 ஆகக் குறைத்திருக்கிற மாதிரி சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 5 பேர்கள் வரக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்துவிட்டார்கள். 5 என்று சொல்லும்போது, நாமினி மெம்பர் 4 பேர்கள் வருகிறார்கள்.

30th November 1970]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அரசாங்க அதிகாரி ஒருவர் வருகிறார். அப்போது, மெஜாரிடி மைனாரிடி கேள்வி வரும்போது இந்த நான்கு பேர்களும் ஒருவருக்குச் சாதகமாக ஓட்டுச் செய்வார்கள். இது ஜனநாயகத்திற்கு நல்லதா? அவர்களுக்கு ஓட்டு அளிக்கும் உரிமை கொடுத்திருக்கிறார்களா, இல்லையா என்பது எனக்கு முதலில் சரியாகத் தெரியவில்லை. ஓட்டு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தான் இப்பொழுது நினைக்கிறேன்.

*மரணபுமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தொடர்ந்து நீங்கள் பேசிக்கொண்டு போவதில் பொருள் இல்லை. கவர்ன்மெண்ட் நாமினி என்று சொல்லும்போது அவருக்கு ஓட்டிங் ரைட் இல்லை.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : Government nominees will not have voting power. That is already in the Act and it is also continued in the new Act.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

“Government nominees will not have voting power”

என்று. சட்டத்தில்,

‘Provided also that ex-officio members shall not be entitled to vote at the election.’

என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தால் நியமனம் செய்யப்பட்டவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் டைரக்டர்களாகப் போகும்போது, அவர்கள் ஓட்டு உரிமைகள் என்னென்ன என்று சொல்வது 21 (4) செக்ஷன்.

“Notwithstanding anything contained in this section the nominee of the Government or of the financing bank shall not be entitled to vote at elections.”

புதிய சட்டத்தின் 73 (ஜி)படி தான் இவர்களுக்கு வாக்குரிமை அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று நான் கருதுகிறேன். பழைய சட்டத்தின் செக்ஷன்களை “ஓவர்ரைட்” செய்யக்கூடிய காரணத்தால், அரசாங்க நாமினிகளுக்கு ஓட்டு உரிமை அளிக்கும்படி நிலைமையை இப்பொழுது ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கத் தரப்பில் எத்தனை பேர்கள் போடுவது என்று பரிசீலனை செய்யும்போது, சந்தானம் கமிட்டியார், அந்தத் திருத்தத்தைச் சொன்னார்கள்.

மெம்பர்கள் கவனிக்க வேண்டிய பகுதி இது.

“The above provision for nomination of directors has been adopted in pursuance of (1) the recommendations of the Rural Credit Survey Committee that the State Government should be allotted not more than one-third of the seats on the Board of Directors of the co-operative

[Thiru G. SWAMINATHAN]

[30th November 1970]

society, to whose share capital it has made contribution, (2) the recommendation of the Patna Co-operative Congress (1955) that the nomination should not be more than one-third of the number of members on the Board of Directors or 3 directors, whichever was less, and (3) the recommendation of the Committee on Co-operative Law that Government nomination may extend also to the societies to which substantial financial assistance in the form of guarantee or loans is given.

While nominated directors are in theory inconsistent with the true spirit of co-operation, we recognise the need for nomination by the State in order to safeguard its investments. However, it is desirable that the number of nominees is reduced, leaving more scope for elected directors in the management of the societies. We recommend that the number of nominated directors may be restricted to one in the case of a primary or a central society and to two in the case of an apex society. Such nominated directors should be officials. Non-officials should get into a Board of Directors only through elections."

சந்தானம் கமிட்டியாருடைய பரிந்துரை "நான்-அபிஷியல்ஸ்" என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் அந்த டைரக்டர்களுடைய போர்டுக்கு, அர சாங்கத்தினுடைய நாமிநேஷனிலே வரக்கூடாது என்பது. அமைச்சர் அவர்கள் பேரவையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சந்தானம் கமிட்டியின் பரிந்துரையின் பேரிலேதான் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது என்று.

*மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இரண்டாவது முறையாகச் சொல்கிறேன் : சந்தானம் கமிட்டியின் சிபாரிசும், அகில இந்திய அமைச்சர் மாநாட்டுத் தீர்மானமும் முரண்படுகிறபோது, அகில இந்திய அமைச்சர்கள் மாநாட்டுத் தீர்மானத்தைத்தான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். 1969-லே சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கை வந்தது. அதற்குப் பிறகு ஜூலை மாதம் 1-ந் தேதி பெங்களூரிலே கூடி, எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்து, எல்லா மாநில அமைச்சர்களும் மத்திய அமைச்சரும் ஒன்றாக இருந்து எடுத்த முடிவை நான் பின்பற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The hon. Member's time is up. He may kindly finish his speech early.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அமைச்சர்கள் மாநாட்டுத் தீர்மானத்திலே மத்திய மாநில பாங்குகளுக்கு கவர்ன்மென்ட் நாமினேன்ட் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் 5 பேரைப் போடலாம் அல்லது 1/5 பேரைப் போடலாம் என்று பரிந்துரை கூறியிருப்பார்களா என்பதை நான் சந்தேகிக்க விரும்புகிறேன். முடிவாக காலம் இல்லாத காரணத்தாலே ஒன்றை மட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவுச் சங்க இயக்கம் என்று சொல்கிறார்களே, அந்த இயக்கத்துக்கு எதுவுமே எதிராக இருக்குமோ, அப்படி எதிராக இருக்கக்கூடிய விஷயங்களை யெல்லாம் இந்த மசோதாவிலே பார்க்கிறோம் என்பது ஒன்று. இன்னு

30th November 1970] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

மொன்று, இந்த மசோதாவினுடைய அடிப்படையான உண்மை, கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆட்சியிலே இருக்கக்கூடிய கட்சி எப்படி கைப் பற்றுவது, அதற்கு என்ன என்ன செய்வது என்பதற்கான காரண காரியங்களைத் தவிர, தமிழகத்திலே கூட்டுறவுச் சங்க வளர்ச்சிக்கு, ஏழை விவசாயி கையிலே பணம் செல்வதற்கு, சாதாரண மக்களுக்கு வாபம் ஏற்படுவதற்காக இந்த மசோதா வகை செய்யாது என்று கூறி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டத் திருத்த மசோதாவின் மீது சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கிக்குப் புதிதாக கூட்டுறவு பாங்குகள் அமைக்கப்படப்போவதில்லை என்று கூறினார்கள். அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தி இதில் குறிப்பிட்டுள்ள சட்டத்தில் “சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்க்” என்று பெயர் மாற்றம் செய்திருப்பதன் விளைவாக, பிற்காலத்தில் வரக்கூடியவர்கள் அதுபோன்ற பாங்குகளை அமைக்க முடியும், பின்னால் அமைப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் வசதி செய்து கொடுக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய சட்டத்தில், “டிஸ்ட்ரிக்ட் கோவாபரேடிவ் சென்ட்ரல் பாங்க்” என்று இருந்ததை கோவாபரேடிவ் சென்ட்ரல் பாங்க் என்று குறிப்பிட்டு அது “சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்க்” என்று மாறுதல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. “கோவாபரேடிவ் சென்ட்ரல் பாங்க்” என்று இருப்பது “சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்க்” என்று மாற்றப்படுவதில் என்ன உள்நோக்கம் இருக்கிறது என்பதுதான் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : சொல்லி முடித்துவிட்டால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு வேறொரு வாதத்துக்குப் போவதற்காகச் சொல்கிறேன். உள்நோக்கம் ஒன்றும் இல்லை. முன்னால் இருந்தது கோவாபரேடிவ் சென்ட்ரல் பாங்க். ரிசர்வ் பாங்க் சட்டத்திலே அது சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்க் என்று இருக்க வேண்டும் என்று இருப்பதால் அப்படி மாற்றியிருக்கிறோம். உள்நோக்கம் ஒன்றும் இல்லை.

திரு. எம். அய்யாசாமி : நான் என்ன கருதுகின்றேன் என்றால், மாவட்டத்துக்கு ஒரு போலீஸ் அதிகாரி இருந்தார். அவரை டி.எஸ்.பி. என்று அழைத்தார்கள். இப்பொழுது அவரை எஸ்.பி. என்று ஆக்கி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் இரண்டு மூன்று பேர் இருக்கிறார்கள். மாவட்ட எஸ்.பி. என்று போட்டு ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் இருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு பாங்க் என்பதை மாற்றி, வெறும் கூட்டுறவு பாங்க் என்று, சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்க் என்று மாறுதல் செய்திருப்பதால் சொல்கிறேன். ரிசர்வ் பாங்க் சட்டத்தில் சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்க் என்றுதான் இருக்க வேண்டும் என்று அண்மையில் புதிதாக விதிகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஏனென்றால் பல ஆண்டு காலமாக ரிசர்வ் பாங்கினுடைய அனுமதியின், ஒப்புதலின் பேரிலேதான் அவர்களின் கண்காணிப்பின் பேரிலேதான் இந்த பாங்குகள் எல்லாம் நடந்து

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[30th November 1970]

கொண்டு வந்திருக்கின்றன. ஆகவே புதிதாக “சென்ட்ரல் கோவாப ரேடிவ் பாங்க்” என்று தான் இருக்க வேண்டும் என்று விதிகளை ரிசர்வ் பாங்கிலே அமைத்திருப்பார்களா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அதைப் போலவே, “சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்க்” என்ற பெயரில் அந்த மாவட்டத்துக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தனித் தன்மையை மாற்றி, பல இடங்களில் 3, 4 என்று “சென்ட்ரல் கோவாப ரேடிவ் பாங்க்” அமைக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடாக இது பின்னால் வருகிறவர்களுக்கு வழி செய்து கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இப்பொழுதே மாவட்டத்துக்கு ஒரு பாங்க்தான் என்ற நிலைமை இல்லை. திருச்சியிலே ஒரு பாங்க் இருக்கிறது. புதுக்கோட்டையிலே ஒரு பாங்க் இருக்கிறது. தஞ்சாவூரிலே ஒரு பாங்க் இருக்கிறது. கும்பகோணத்திலே ஒரு பாங்க் இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு மாவட்டத்துக்கு ஒன்றுதான் என்ற நிலை இப்பொழுதே இல்லை.

திரு. எம். அய்யாசாமி : தனித்தனியாக இருந்தபோதிலும் கூட அவை மத்திய கூட்டுறவு பாங்க் என்ற பெயரில்தான் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அப்படியானால் கும்பகோணத்தில் இருக்கக்கூடிய சென்ட்ரல் பாங்க் எந்த மாவட்டத்தின் பெயரிலே இருக்கிறது என்று சொல்லட்டும். உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது இல்லையென்றால், ஏற்றுக்கொண்டு அடுத்த வாதத்துக்குப் போகும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு :** தஞ்சாவூரிலே, அந்த ஜில்லாவினுடைய முக்கியத்துவத்தையும் பொறுத்து, பன்னெடுங்காலமாக இரண்டு மத்திய பாங்குகள் இருந்து வருகின்றன. இப்போது கூட பல்வேறு இலாகாக்களிலே தஞ்சாவூருக்கென்று தனியாக டிவிஷன்கள் என்ற வகையிலே பிரிவுகள் இருக்கின்றன. புதுக்கோட்டை திருச்சி ஜில்லாவாக இல்லாத காலத்திலேயே, அங்கே இந்த பாங்க் இருந்தது. ஆகவே புதிதாக ஜில்லா அளவில் இல்லை என்று வாதத்துக்காக அதைச் சொல்லக் கூடாது.

***மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் :** நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள், “டிஸ்ட்ரிக்ட் பாங்க், ஜில்லா பாங்க் என்றுதானே இருந்து வருகிறது, மாற்றப் போகிறீர்களே ஏன்” என்று. கும்பகோணத்தில் இருப்பது எந்த ஜில்லா, புதுக்கோட்டையில் இருப்பது எந்த ஜில்லா? சொல்வது தவறாக இருக்கிறது என்றால், அதைவிட்டு விட்டு அடுத்த வாதத்துக்குப் போனால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : அடுத்தபடியாக, தமிழ் நாடு ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்க் என்று இருப்பதில் தமிழ் நாடு என்பதை நீக்கி, ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்க் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கில் புதிதாக அமைக்கப்படுகிற சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்குகள் உறுப்பினர்

30th November 1970] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

களாகச் சேரலாம். அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிற பிரதிநிதிகள் அந்த ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கில் ஒரு டைரக்டராகவோ அல்லது உறுப்பினராகவோ இருப்பார்கள். தமிழ் நாடு ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கிலே இருக்கிற “போர்ட் ஆப் டைரக்டர்ஸ்” தீர்மானம் செய்தார்களானால், ரெஜிஸ்டிராரின் அனுமதியின் பேரில் அவர்களை நீக்கிவிடலாம் என்று இருக்கிறது. ஆகவே புதிதாக மாவட்ட மத்திய பாங்கிலிருந்து அல்லது சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்கிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்படுகிற ஒரு மெம்பரை ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்க் போர்டுகூட்டத்தில் ஒருதீர்மானத்தைப் போட்டு ரெஜிஸ்டிராரின் அனுமதியைப் பெற்று நீக்கிவிடுவது என்பது எந்த வகையிலே சரியானதாக இருக்கும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இவைகளையெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்கும்போதுதான் ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் தங்களுக்குப் பிடிக்காதவர்கள் இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்க நிர்வாகத்திற்கு வந்துவிட்டால் அவர்களை நீக்கிவிடுவதற்கு இதன் மூலம் ஒரு அதிகாரத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் கருது வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டியதைப் போல், எதிர்காலத்தில் இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அனைத்தும், இன்றைக்கு இருக்கும் ஆளும் கட்சி விரும்பினால், தங்கள் கட்சியில் உள்ளவர்களிடமே வந்து சேருவதற்கு உரிய வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று திட்ட வட்டமாக நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் “நாமி நேஷன்” என்ற பெயரால் அதிகப்படியான உறுப்பினர்களை நியமிப்பதற்கும், பல சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்குகளை ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம் அதிகப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு வருவதற்கும் அதன் மூலம் மாநில வங்கியைக் கைப்பற்றுவதற்கும் தகுந்த வசதியைச் செய்து கொள்வதற்கும் ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் இதைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று தான் நாங்கள் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. அதேபோல் ஜனநாயக முறையில் சுதந்திரமாக நடைபெறும் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், மாநில மாவட்ட அளவில் நடக்கிற நிறுவனங்கள் சர்க்கார் விதிமுறைகளைத் திருத்தி தாங்கள் விரும்புகிறபடி நடக்கக் கூடிய அளவுக்கு ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கினால், இந்த நிறுவனங்கள் எதிர்காலத்தில் எப்படி ஜனநாயக முறையில் செயல்பட முடியும் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உலகத்தில் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. அகில இந்தியாவிலும் தமிழ் நாட்டில் தான் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முறையாக கூட்டுறவு இயக்கம் தமிழ் நாட்டில் தான் செயல்பட்டு வருகின்றது என்று மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நேற்றல்ல, பல ஆண்டுகளாக, இன்னும் சொல்லப்போனால் வெள்ளையர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த காலம் தொடங்கி கூட்டுறவு இயக்கங்கள் தேர்தல் முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. எந்தவிதமான இடையூறும் செய்யாமல் சுதந்திரமாக அந்தக் கூட்டுறவு இயக்கங்களைச் செயல்பட விட்டிருந்தார்கள். தாராளமாக எல்லா மக்களும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் பங்குகொண்டு மக்களுக்குக் கூட்டுறவுத்துறை மூலமாக வசதி செய்து கொடுக்க நல்ல

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[30th November 1970]

சூழ்நிலை உருவாக்கிக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைய தினம் புதிதாகச் செய்யப்படக்கூடிய மாறுதல்கள் எல்லாம் அந்தக் கூட்டுறவுத் துறையைக் கைப்பற்றி தங்கள் கட்சிக்குத் தகுந்தவாறு ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றனவே தவிர புதிதாக மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய வகையில் எந்த ஒரு காரியமும் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட காரியங்களைத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது வீக்கர் செக்ஷனுக்கு இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகச் சொல்லுகிறார்கள். “வீக்கர் செக்ஷன்ஸ்” என்பது குறிப்பாக சிறு விவசாயிகள், ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினர், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸ், பெண்கள் என்பதைக் குறிக்கும் என்று இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 2 ஏக்கருக்கும் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கிற சிறு விவசாயிகள் அல்லது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது புற்றி யாரும் குறை சொல்ல முடியாது. ஆனால் இவர்களுக்கு மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கியில் அல்லது மாநில கூட்டுறவு வங்கியில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து விடுவதால் கிராமத்தில் உள்ள சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு எப்படிப் பலன் கிடைக்கும் என்று தான் எனக்குப் புரியவில்லை.

*மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்த வங்கிகளின் நிர்வாகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நியமனத்தின் மூலமாகவோ வேறு எந்த வகையிலோ வரக் கூடாது என்பதுதான் உறுப்பினர் அவர்கள் வாதமா? நான் சொல்லுகிறேன், இப்போது இருக்கிற வங்கிகளின் எந்த நிர்வாகத்திலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இல்லை. அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க இந்தச் சட்டத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிற விதியை உறுப்பினர் அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதைத் தவிர இதற்கு வேறு என்ன பொருள் இருக்க முடியும்? தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாதா? அவர்கள் நிர்வாகத்தில் இருக்கக் கூடாதா? அவர்களும் நம் போன்ற மக்கள்தானே? ஏன் அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது?

திரு. எம். அய்யாசாமி : தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய கட்சியைச் சேர்ந்தவன் அல்ல நான். எங்கள் கட்சி தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எல்லாத் துறையிலும் முதலிடம் பெற வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையது. ஆனால் நான் சொல்வது என்னவென்றால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நேரடியாகப் பயன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யாமல், வெறும் கண் துடைப்பு ஏன் செய்ய வேண்டும்? தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எல்லாம் கிராமப் பகுதியில் இருக்கிறார்கள். மாநிலக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்தவர் டைரக்டராக இருந்தாலும் அந்த டைரக்டர்கள் போர்டு தீர்மானித்துக் கொடுக்கிற பணம் மாவட்ட வங்கிகளுக்குத் தான் போய்ச் சேருமே தவிர, நேரடியாகத் தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவருக்குக் கடன் கொடுக்கிற அதிகாரம் அந்த டைரக்டருக்குக்கூட இல்லை. மாநில கூட்டுறவு வங்கி மத்திய மாவட்ட வங்கிக்குக் கடன் கொடுக்கிறது. அந்த வங்கி சிறு சிறு சொசைடிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறது. அந்தச் சிறிய சொசைடிகள் தான் தனிப்பட்ட

30th November 1970] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

வர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கின்றன. ஆகவே கடன் கொடுக்கும்போது, நேரடியாகத் தனிப்பட்ட ஒருவருக்குக் கடன் கொடுக்கிற அதிகாரம் இந்த டைரக்டருக்கு இல்லை. அதுபற்றிச் சிபாரிசு செய்யும் அதிகாரம் கூட இல்லை. மாநில வங்கி மத்திய மாவட்டக் கூட்டுறவு வங்கிக்குக் கொடுக்கிறது.

*மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை நன்றாகப் படித்துப் பார்த்தால், இதில் ஒன்றை வெகு தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள முடியும். அந்த மாநில வங்கியிருக்கிறதே அதிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கட்டாயமாகச் சொல்லவில்லை.

“Provided that representation in the Committee”

அதாவது மத்திய வங்கி என்று மாவட்டம் தோறும் நேரடியாக மக்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும் வங்கியில்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இடம் பெற வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஒன்று போர்டு, ஒன்று கமிட்டி. போர்டு என்பது மாநில அளவில் இருப்பது. கமிட்டி என்பது மாவட்ட அளவில் சென்ட்ரல் பாங்க் அளவில் இருப்பது. நீங்கள் இதை 73 (பி) என்று இருக்கும் பகுதியைப் படித்தால், தெரிந்துகொள்ளலாம். போர்டில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று ரிசர்வேஷன் இல்லை.

“such members to be elected or nominated so that representation in the Committee shall be given to the weaker section of the society.”

யார் கடன் கொடுக்கிறார்களோ அந்த நிர்வாகத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் விதி.

திரு. எம். அய்யாசாமி : அப்படியானால் மாவட்டக் கூட்டுறவு வங்கி அளவில் இனிமேல் டைரக்டர்கள் போர்டு என்ற பெயர் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து இனிமேல் கமிட்டி தான் அமைக்கப்பட்டுச் செயல்படும் என்று நம்புகிறேன். மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு அமைப்பில் இருக்கிற கமிட்டியில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இடம் பெறுகிறார்கள் என்றால்கூட, எனக்குத் தெரிந்த வரையில், மாவட்ட மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கியும் கடன் வாங்கக்கூடிய தனி நபர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் ஆங்காங்கே இருக்கிற பிரைமரி சொசைடிகளுக்கு ஆரம்பக் கடன் வசதி சங்கங்களுக்குத் தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அந்தச் சொசைடிகள்தான் தனிப்பட்டவர்களுக்கு நேரடியாகக் கடன் கொடுக்கின்றன. ஆகவே நேரடியாக, தான் குறிப்பிட்ட ஒருவருக்கு, தான் விரும்பிய நண்பருக்குக்கூட கடன் கொடுக்க முடியாத அளவுக்குத் தான் மாவட்ட வங்கியமைப்பில் இடம் பெறும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குள்ள நிலைமைப்படி அவர்கள் யாருக்கேனும் கடன் தர விரும்பினாலும் செய்ய முடியாது. அதை அங்கேயிருக்கிற ஆரம்பக் கடன் வசதி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் செய்ய முடியும். ஆகவே,

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[30th November 1970]

6-00
p.m.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஆதரிக்கிறேன் என்றாலும், இதைப் பயனுள்ள வகையில் செய்யாமல் ஒரு பிரச்சார நோக்கத்தோடுதான் செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் ஒரு பலனும் கிடைக்காது என்றே நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இப்போதே நாட்டில் எத்தனையோ ஏழை எளிய மக்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் வாங்க நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் நினைத்தபடி கடன் கிடைப்பதில்லை. காரணம் வசதி படைத்தவர்கள்தான் கூட்டுறவு இயக்கங்களில் செல்வாக்கு பெற்றவர்களாக இருந்துகொண்டு அதன் பயனை அனுபவித்து வருகிறார்கள். சாதாரண கடன் வசதி சங்கங்களிலிருந்து தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் போல் உள்ளவர்களுக்கு கடன் வசதி கிடைப்பது என்பது மிக மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுக்க இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு தெளிவான குறிப்பு உண்டாக்கி, அவர்களெல்லாம் அதிலிருந்து கடன் பெற வகை செய்திருந்தால், உண்மையிலேயே அது பாராட்டுதலுக்கு உரியதாக இருந்திருக்கும். அவ்வாறு இல்லாமல், 'நாமிநேஷன்' மூலம் சில மெம்பர்களை நியமித்து விடுவதன் மூலம், மேல் மட்டத்தில் இருக்கிற பாங்குகளில் அவர்களை நியமித்து விடுவதன் மூலம், அடிமட்டத்தில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எப்படிப் பயன் பெறுவார்கள் என்று சொல்ல முடியும்? ஆகவே கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு உதவி கிடைக்க வேண்டும். இன்னும் இந்தச் சட்டத்தைத் தொடர்ந்து பொதுவாக சில விஷயங்களையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

கிராம கடன் வசதி சங்கங்களில் பெரும்பாலான சாதாரண ஆரம்ப சங்கங்கள் இன்றைக்கு நசித்துக்கொண்டே வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் முறையாகக் கடன் தீர்த்தவர்களுக்கு உடனடியாக மீண்டும் கடன் கிடைப்பதில்லை. கடன் தீர்த்தவர்களுக்கு உடனடியாகக் கடன் கிடைக்கத் தகுந்த நிலைமை, வசதிகள் செய்யப்படுமானால், நிச்சயமாகக் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்லமுறையில் வளரும். இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது என்றால், ஒரு சொசைடியில் 100 பேர் கடன் வாங்கியிருந்து அதில் 90 பேர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்திருந்தாலும், மற்ற பத்து பேர்கள் கடனைத் தீர்க்கவில்லை என்பதற்காக, புதுக் கடன் அளிப்பதற்கு மத்திய பாங்குகள் முன்வருவதில்லை. புதுக் கடனுக்கு மனுப் போட்டால், மற்ற பத்து பேர்கள் கடனையும் திருப்பி வாங்கினால்தான் பணம் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இதைப்போல அடிப்படைவிலுள்ள ஆரம்ப சங்கங்கள் மேல் மட்டத்திலுள்ள ஸ்தாபனங்களால் நகக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்த நிலைமையைக் களைச் சீர்திருத்தும் வகையில் இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டம் பயன்பட்டால் என்னைப் போன்றவர்கள் நிச்சயமாக அதை வரவேற்க முடியும். மதுரை, திருச்சி போன்ற நகரங்களில் மருத்துவ சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சலவையாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கங்களுக்கு எல்லாம் . . .

The Hon. Thiru S. Pa. Aditanar: In order to save time, may I point out that this Bill does not relate to societies which the hon. Member is referring to?

30th November 1970]

திரு. எம். அய்யாசாமி : பொதுவாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதைப்போல இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், “வீக்கர் செக்ஷன்” என்று சொல்வதில் பெண்களைச் சேர்த்திருப்பது எப்படி என்று தெரியவில்லை.

*மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அரசியல் சட்டத்தில் 15, ஆவது செக்ஷனில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெண்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்றால், அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : ஊராட்சி மன்றங்களிலும், ஒன்றியங்களிலும் பெண்கள் யாரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்றால், அவர்களுக்கு அதில் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று நியமனம் செய்கிறார்கள். பெண்கள் சமுதாயத்திற்கு மரியாதை கொடுக்கும் வகையில் அம்மாதிரிச் செய்யப்படுகிறது என்பதை உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : பெண்கள் வீக்கர் செக்ஸாக வேண்டுமானால் இருக்கலாமே தவிர, வீக்கர் செக்ஷனாக இருக்க முடியாது. (சிரிப்பு) ஊராட்சி, நகராட்சி மன்றங்களில் எல்லாம் பெண்மக்களுக்கு, அவர்களைக் கவுரவிப்பதற்காக பதவி கொடுக்கப்படுகிறது என்றால், அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். வீக்கர் செக்ஷனுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் அடிப்படையில் அந்த லிஸ்டில் வரும்போதுதான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இதை எல்லாம் பார்க்கும்போது, மொத்தத்தில் வேண்டியவர்களை அதிகப்படுத்துவதற்காக குறுக்கு வழியாகத்தான் இந்தநியமனங்கள் கையாளப்படுகின்றன என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையால் கட்சி நோக்கத்தோடு தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை நிலையாக வைத்துக்கொள்கிற அடிப்படையில் செய்கிற சட்டமாகத்தான் இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் இதை, எங்கள் தலைவர் அவர்கள் கூறியபடி, பொறுக்குக் குழுவிற்கு, பரிசீலனைக் கமிட்டிக்கு ஆய்வித்காக அனுப்புவதை வற்புறுத்துகிறேன் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்தக்கூட்டுறவுச் சட்டத்தை நான் வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். இப்போதே நேரம் இல்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இங்கே பேசிய கருத்துக்கள் எல்லாம், ஏதோ இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் மூலம் இப்போதிருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களையெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றுவதற்காக முயற்சிக்கிறது என்ற தொனியில் அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, ஏதோ ஒரு கட்சியின் பிடியில் அவை இப்போது இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொள்வதாகத்தான் நினைக்கிறேன். அப்படியிருந்தால், அதை உடைத்துத்தான் ஆகவேண்டும், அதை அவர்களும் ஒப்புக்கொள்வதாக இருந்தால். ஆனால் நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. இப்போதும் அந்த நோக்கம் இல்லை. ஏதோ ஒருசில பணக்காரர்கள் ஒருசில இடங்களில் இருந்துகொண்டு மற்றவர்களுக்கு அந்தப் பணம் போகாமல் அவர்கள் குடும்பத்திற்குள்ளேயே அந்தப்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

[30th November 1970]

பணம் சுற்றிச் சுற்றி வருவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏழை மக்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கடன் பெற்று, தொழில்களை நடத்துவதற்கும், விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கும் ஊக்கம் அளிக்கிற வகையில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு புரட்சியைக் கொண்டுவந்து ஏழை எளியவர்களுக்குப் பணத்தைத் திருப்புவதற்கான ஒரு சட்டம் என்று சொல்லி இதை வரவேற்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது இதில் நியமன உறுப்பினர்களை நியமிக்கும்போது, அனுபவம் வாய்ந்தவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் மூன்று வருடமாவது அனுபவம் இருக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். பின்னால் பேசும்போது ஜனநாயகத்தில் இரண்டு தடவைக்கு மேல் ஒருவரை ஒரு பொறுப்பில் வைக்கக் கூடாது என்றார்கள். மூன்றாவது தடவை வேறு ஒருவர் வருவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மூன்று முறை சட்ட மன்றத்தில் இருந்தவர்கள்தான் வரவேண்டுமென்றால், . . .

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய துணை வேந்தர் அவர்களே இரண்டு தடவைக்கு மேல் வரக் கூடாது என்று போட்டிருக்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறையில் ஐந்து முறைக்கு மேல் வரக் கூடாது என்று போட்டிருக்கிறோம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கூட்டுறவுத் துறையில் இப்போது நிர்வாகத்திலே இருக்கிறவர்கள் இல்லாமல் புதியவர்கள் வருவதற்கு வழிவகை செய்வோம் என்றால், மூன்று வருடம் கூட்டுறவுத் துறையில் இருந்து அனுபவம் உள்ளவர்கள்தான் வர வேண்டுமென்று விதி ஏற்படுத்த வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே மூன்று வருடமாவது இருக்க வேண்டுமென்றுதான் சந்தானம் குழு பரிந்துரைசெய்திருக்கிறார்கள்.

6-10
p.m. திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, எனவே இந்தப் புதிய சட்டத்தின் மூலம் புதிய அங்கத்தினர்களை நியமிப்பதற்கு அரசு வகை செய்திருக்கிறது என்பதுதான் பெரிய குற்றச்சாட்டு. முன்னால் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் என்று இருந்தது. பின்னால் ஐந்தில் ஒரு பகுதியினர் என்று குறைத்திருக்கிறார்கள். “Whichever is less” என்று சொல்லாததால், அவர்கள் கூடுதலாக வருவதற்கு வழிவகை இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் நில வள, மத்திய சங்கத்திற்கும் இப்போது கொடுக்கிற அளவு பங்குத் தொகை எப்போதும் அரசு கொடுத்ததில்லை. நில வள வங்கிக்கு அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் பங்குத் தொகை கட்டினால், அரசு 25 ஆயிரம் ரூபாய் பங்குத் தொகை கொடுக்கிறது. 50 சதவிகிதம் பங்குத் தொகை கட்டிவிட்டு, அதில் ஐந்தில் ஒரு பகுதியினரை அவர்கள் நியமிப்பதற்கு உரிமையில்லை என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது என்றுதான் நினைக்கிறேன். சமுதாய நிலையில் செல்வாக்கு பெற்றவர்கள், பண வசதியில்லாமல்

30th November 1970]

[திரு. எம்.சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

மெலிந்த நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இது போன்ற திட்டங்களை எப்போது கொண்டு வந்தாலும், அதை எதிர்ப்பார்கள். அதைத் தவறாக நினைப்பதற்கில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பிறகு வருகிற ஆட்சி இதைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு சொல்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதிலிருந்தே 1972-க்குப் பிறகும் அவர்கள் வரமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதால், அதைச் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் உண்மையிலேயே ஏழை எளியவர்களும், சமுதாயத்தில் மெலிந்த பகுதியினரும் கூட்டுறவுத் துறைக்கு வந்து அதன் மூலம் பல நன்மைகளைப் பெறுவதற்கு வழி செய்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அய்யாசாமி அவர்கள் சொல்லியதைப் போல, ஏழை எளியவர்களுக்குப் பணம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுடைய பிரதிநிதி அங்கே இருக்க வேண்டும். அவர்களை நியமிக்க இந்தச் சட்டம் வழி செய்திருப்பதால், இது கூட்டுறவுத் துறையில் புரட்சி நிலையை உருவாக்குகிற சீரிய சட்டம். ஏழை எளியவர்கள் 100க்கு 90 பேர்கள் வரவேற்கிற, பத்து பேர் எதிர்க்கிற திட்டமாக இது இருக்கிறது என்று கூறி இதை வரவேற்று அமைகிறேன்.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அவைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டத் திருத்த மசோதா கொண்டு வந்திருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஏன் அவசரசட்ட மூலமாகக் கொண்டு வரப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. அப்படி என்ன ஆபத்து காத்துக்கொண்டிருந்தது கவர்னர் அவசரச் சட்டம் பிறப்பித்து ஒரு சில தினங்களுக்குள்ளாக இதைச் சட்டம் ஆக்குவதற்கு? இந்தச் சில வாரங்களுக்குள் காத்துக் கொண்டிருந்த ஆபத்து என்ன? என்ன அப்படிக் கெட்டுப் போகிறது? அல்லது அந்தச் சட்டம் காலாவதி ஆகி, அதனால் நியாயமாக நடைமுறைகளுக்கு ஆபத்து காத்துக்கொண்டிருந்தது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு சட்டம் பிரயோசனமாக இருக்கிறதோ இல்லையோ, அதைப் பற்றி விளம்பரம் கொடுத்து மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு அதற்குப் பிறகு ஒரு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு இப்படி அவசரச் சட்டம் போட்டு உடனடியாக இப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு எந்த விதமான அவசியமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதைக் கொண்டு வந்ததே தவறு. இதற்கு அவசியம் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. இன்னொன்று இந்த அமைச்சரவையிலே இருக்கின்ற அவர்களுக்கே அதிலே திருப்தி இருக்குமா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய ஒன்றாகும். இந்த அமைச்சரவையிலே விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய அறிவு சரியான முறையிலே இதற்குத் தரப்படாமல் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். இதற்கு அவர்களெல்லாம் அனுமதி தந்திருக்கிறார்களா என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் ஏன் வந்தது என்றே புரியவில்லை. 1961-ம் வருடக் கூட்டுறவுச் சட்டம் இருக்கிறது. இப்போது தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு நிச்சயமாக உள் நோக்கம் இருக்கிறது. அமைச்சரவையிலே உள்ள அத்தனை பேரும் இதை ஏற்றுக் கொண்டார்களா என்ற ஐயம் எழுகிறது.

[30th November 1970]

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தலைவரவர்களே, தயவு செய்து மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் எங்களுக்குள் பிரிவை உண்டாக்க முயல வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களுக்குள் எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. நாங்கள் ஒற்றுமையாகத்தான் இருக்கிறோம்.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் ஆளுங்கட்சியைப் பற்றி தவறான கண்ணோட்டம் ஏற்பட்டு, உள்நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று பொது மக்களும் மற்றவர்களும் நினைக்கக் கூடிய வகையிலே இது அமைந்திருக்கிறது. எனவே இந்தச் சட்டத்தை நியாயப்படி பார்த்தாலும், தர்மப்படி பார்த்தாலும் இந்தச் சட்டம் ஏழை எளியவர்களுக்கு என்று சொல்லப்பட்டாலும், நெறிமுறைகளுக்குப் புறம்பான, ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பான மோசமான சட்டம். இந்தச் சட்டம் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்குத் தகுதியற்றது. சென்னை மாநிலத்திலே இப்படி ஒரு சட்டம் இது வரையிலே வந்ததில்லை. எனக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. இருந்தாலும், எனக்குத் தெரிந்த வரையிலே, இப்படிப்பட்ட ஒரு மோசமான சட்டம் இது வரையிலே கொண்டுவரப்பட்டதில்லை. எனவே இதைப் பார்க்கும்போது, மனதிற்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நில வள வங்கிகள் அமைக்கும்போதும் கவர்னர் மூலம் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவந்துதான் செய்யப்பட்டது. இப்படி ஒவ்வொன்றிற்கும் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவருவது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும்போது, கஷ்டமாக இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். மணி : ஏதாவது ஒரு ஆபத்து வருகின்ற காரணத்தினால்தான், கவர்னர் அவர்கள் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்க வேண்டுமா? அல்லது நாட்டு மக்களின் நல் வாழ்விற்காக, அவர்களுக்கு நன்மை பயக்கத்தக்க விதத்திலே ஒரு அவசரச் சட்டத்தை கவர்னர் அவர்கள் கொண்டு வரக் கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அபிப்பிராயப்படுகிறாரா?

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாலும், ஏதாவது ஆபத்து என்றால்தான் கவர்னர் அவர்கள் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும்.

திரு. கே. எஸ். மணி : இதுவரையிலே அந்தச் சட்டம் இருந்தாலும், அது சரிவர இயங்கவில்லை. தாறுமாறான நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. எனவே அவற்றைத் தடுப்பதற்கு இப்படி ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நிலவள வங்கியில் 18 பேர் நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். மாநில அளவில் 56 தேசத்து அரசர்களைப்போல இங்கே சட்ட மன்றத்தில் போல அத்தனை பேர் கூடியிருந்து நிர்வாக சபையில் இருக்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு

30th November 1970]

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

நிர்வாக சபை கூடினால் 9 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. நில வள வங்கிக்கு என்று மூன்று கார்கள் இருக்கின்றன. இந்தப் புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதன் மூலம் கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் ஒரு திருவிளையாடல் பண்ணிப் பார்க்கலாம். .

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : திருவிளையாடல் என்ற சொல் பார்லிமெண்டரி வார்த்தையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The hon. Member may kindly withdraw it.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆஹா.

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. ஷண்முகம் : அன்பார்லிமெண்டரி வார்த்தையாக இல்லாவிட்டாலும் பெரும்பாலும் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் கூறப்படுவது சரியாக இல்லை.

DEPUTY CHAIRMAN: Considering the sanctity of the proceedings of the House, the hon. Member may kindly withdraw that particular word.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நான் “வித்திரா” செய்து கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான நோக்கங்களிலே இன்னொன்று, நான்காவது திட்ட இறுதியில் நீண்ட காலக் கடன் ரூ. 70, 80 கோடியாக இருக்கும், ஆகையினாலே அதற்கு கியாரண்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. நான்காவது திட்டத்திலே இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன. மூன்றாவது ஆண்டு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ரூ. 50 கோடி கடன் கொடுக்க சக்தி வாய்ந்த சங்கங்கள் ரூ. 80 கோடி கடன் கொடுக்க முடியுமாதா? ஆகவே இதை ஒரு சரியான காரணமாக நான் கருதவில்லை. அது மட்டுமல்ல. இந்தச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிற இன்னொரு நோக்கம் எதிர் காலத்தில் எல்லா விதமான கடன்களையும் கிராம அளவிலே ஒரே ஸ்தாபனத்திலிருந்து கிடைக்கச் செய்வது என்பதாகும். இப்படிச் சட்டம் கொண்டு வந்ததினாலேயே அப்படிச் கிடைக்கச் செய்து விடப்போகிறோமா என்றால் இல்லை. இன்றைக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 22,489, இவற்றிலே கடன் சங்கங்கள் 12,104. மூன்று விதமான சங்கங்கள் இன்றைக்கு ஒரே விதமான தேவைக்கு கடன் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றன. இப்படி இருக்கும் போது, கடன்களுக்கு என்று சொல்லி, ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக சொல்கிறார்கள். அதன் மூலம் எதிர் காலத்தில் கடன்கள் எவ்விதம் தருவார்கள் என்று சொல்வதைக் கற்பனை செய்துகூட பார்க்க முடியவில்லை. நில வள வங்கிகள் ஏற்பட்டிருந்தாலும், அவற்றின் மூலம் நூற்றுக்குநூறு கிராம மக்களுக்குக்கடன் கிடைக்கின்றது என்று சொல்ல முடியாது. கிராம சங்கங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ளே இருந்து, அங்குள்ள மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டன. கிராம சங்கங்கள் பயிர்க் கடன்களையும் பம்பு செட் கடன், நிலச் சீர்திருத்தத்திற்குக் கடன் இவைகளை நில வள வங்கிகளும் வழங்குகின்றன.

6-20
p.m.

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[30th November 1970]

இவற்றை 10, 15 வருடத்திலே திருப்பிக் கொடுக்கலாம். இப்படி இவ்வாறாக வட்டார அளவிலே ஒரு வங்கியே அமைப்பதால், கிராம மக்கள் நெடுந்தூரம் வர வேண்டியிருக்கும். அவர்களுக்குக் கடனும் சீக்கிரம் கிடைக்க வழி இருக்காது.

*மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கிராம சங்கங்களை எடுத்து விடுவதாகவோ அல்லது மாற்றுவதாகவோ கருத்து கொள்ளத் தேவையில்லை. கிராம சங்கங்களை எடுத்து விடுவதாக எண்ணத் தேவையில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இந்தப் புதிய அமைப்பினால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் அதிகப்படியாகக் கிடைக்க வழி இல்லை. கிராமக் கடன் சங்கங்கள் மூலம் தான் கிராம மக்கள் உடனடியாகக் கடன் பெற முடியும். இதற்கு அர்த்தம் என்ன? இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதன் நோக்கம் என்று சொல்லும்போது, கவர்னர் அவசரச் சட்டம் போடுவது என்றால், அதிலே இவ்வாறு பொருள் உள்ளது. இதை அமைச்சர் இல்லை என்று சொல்லுகிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இது மாநில வங்கி-ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பேங்க் பற்றியது. இதைத் தவிர இந்தச் சட்டத்திலே வேறொன்றும் இல்லை. கிராம வங்கிகளைப் பற்றிய பேச்சே இல்லை.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கிராமம் என்பது உள்ளே இவ்வாறாக இருக்கலாம். ஆனால் நோக்கம் என்று வரும்போதுதான் இதைப்பற்றிப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. மேலும், இப்போது கிராமப் புறங்களின் நிலையிலிருந்து இதில் சட்ட சபையினுடைய பூர்ண கட்டுப்பாட்டின்கீழ், அதாவது, அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்குவது. அதில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1961-ம் வருடச் சட்டம் இருக்கிறதே, அது சட்டபூர்வமான சட்டமா இல்லையா? அது சட்டபூர்வமாக இருக்குமானால், அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அமைந்துள்ள கோவாபரேடிவ் ஸ்தாபனம்தான் இந்த ஆயிரக் கணக்கான கோவாபரேடிவ் ஸ்தாபனங்கள்? அந்தச் சங்கங்களுக்கெல்லாம் பங்குத் தொகை கொடுத்து பெரிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கின்ற வேலை முறை பற்றிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கிறது. சர்க்கரை மில் போன்ற கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கெல்லாம் பங்குத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அதனால் அப்படிப்பட்ட நிலையிலே இந்தச் சங்கங்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக பழைய கோவாபரேடிவ் சட்டத்திலேயே இடம் இருக்கிறது. வழி வகைகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. அதே சமயம், இந்தக் கூட்டுறவுத் ஸ்தாபனங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய அவசனங்களைப் போக்குவதற்காக, சில மாசுகளைத் துடைப்பதற்காக, என்னென்ன யோசனை இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இதை யெல்லாம் கவனிப்பதற்காக சந்தானம் கமிட்டி 14 மாதம் வேலை செய்தது. சந்தானம் கமிட்டியில் வேலை செய்தவர்கள் மிகவும் திறமை மிக்கவர்கள். சந்தானம் அவர்கள், டாக்டர் பி. நடராஜன், டைரக்டர் ஆஃப் கவுன்சில் ஆஃப் அபினைட் இக்னமிக்ஸ்-டெவலப்மென்ட்

30th November 1970]

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

அந்தக் கவுன்சில் இருக்கிறது பிறகு டாக்டர் பி. நடேசன், ஜெனரல் செகரடரி, தமிழ் நாடு கோவாபரேடிவ் யூனியன், தமிழ் நாடு கோவாபரேடிவ் பதிவாளராக உயர்ந்த பதவி வகித்தவர் ஒரு மெம்பர். அவர்களுையெல்லாம் கலந்து ஆலோசித்து இந்தச் சட்டத்ைத் செய்தார்களா நமது அமைச்சர் என்று தெரியவில்லை. நான் சொன்ன இத்தனை பேரும் அந்தக் கமிட்டியில் பணி புரிந்தவர்கள். மற்றும் வி. அழகப்பன் அவர்கள் மத்தியக் கூட்டுறவு பாங்கியின் தலைவராக இருந்தவர், பிறகு காரியதரிசியாகப் பணியாற்றியவர்கள். பிறகு தலைவராய் மிருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாம் நல்ல கருத்துக்கள் கூறவல்லவர்கள். சந்தானம் கமிட்டியில் நல்ல யோசனைகளைக் கொடுத்தவர்கள். இது மட்டுமல்ல. இன்னொரு விஷயம். பொது மக்கள் மத்தியில் இப்போது அடிபடுகிறது. பதவி ஆசை பிடித்தவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று. அது பொதுவான பேச்சாக இருக்கிறது. அதைப் பற்றிய ரிபோர்ட்டை இரண்டு மாத காலத்திற்குள் சந்தானம் கமிட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி முடிவு நமக்குத் தெரிந்தாக வேண்டுமே என்பதற்காக அதைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் பேசும்போது சில பிசகுகள் இருக்கலாம். நான் 4-வது வகுப்பு வரைதான் ஆரம்பக் கல்வி படித்தவன். இப்போது 5-ம் வகுப்பாக ஆரம்பக் கல்வியை ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம்தான் இருக்கிறது. முடித்துவிடுகிறேன்.

“To examine the existing provisions relating to (1) constitution of Co-operative organisations and (2) composition of Committees, terms of office of the members of, and elections of such committees and to recommend such changes in those provisions as are considered necessary and desirable particularly with a view to increasing the efficiency of the institutions and eliminating the possibilities of exhausting power and influence of individuals or groups.”

இந்த விஷயத்தில் இரண்டு மாதத்திற்குள்ளே சந்தானம் கமிட்டி ஒரு ரிபோர்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். கொடுத்திருக்கிறார்களா? 4 மாதம் கழித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த அரசுக்கு உள்நோக்கம் இல்லை என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அவர்களுடைய நோக்கத்துக்கு இது சரியாக வரவில்லை. சந்தானம் கமிட்டியார் மொத்தம் 316 சிபாரிசுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே யும், கடன் சம்பந்தமாக 55 சிபாரிசுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசு எந்தவிதமான பரிசீலனையும் செய்யவில்லை. அடுத்து, கிராமங்களில் பலவீனமானவர் பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தேர்தல் மூலமாக வரவில்லையென்றால், அரசாங்கம் நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு குறிப்பிடும்போது, இத்தனை ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் இல்லாதவர்கள், ஆண்டு வருமானம் 1000-க்கு மேற்படாதவர்கள்—இப்படிப் பட்டவர்களைத்தான் நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்தத் தகுதியுள்ளவர்கள் இல்லை என்றால், அரசாங்கம் நியமனம் செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றபடி,

6-30
p.m.

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[30th November 1970]

மாநில வங்கிகளுக்கு நியமனம் செய்யும்போது, மொத்தத் தொகையில் 1/3 பங்கு அல்லது 3-க்கு மேற்படாதவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. எவ்வளவு பேர்கள் நியமனம் செய்யலாம் என்று இருந்த போதும், இது வரையில் நமது அரசாங்கம் சம்பிரதாயப்படி ஒரு வரைத்தான் நியமித்து வந்தது. தமிழ் நாட்டில், இது வரையில் நியமிக்கப்பட்டிருந்தவர்களைப்பற்றித் திருப்தி இருந்தது. பூரண திருப்தி இருந்தது. எனவே, இப்போது அந்த 1/3 பங்கு என்பதற்கு பதிலாக 1/5 பங்கு என்று திருத்தம் செய்து நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி வருகிறார்கள். 18 பேர் இருக்கிறபோது உயர்ந்த பட்சம் 3 பேர் என்று இருந்தது. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் 1/5 அல்லது இத்தனை பேருக்கு மேற்படாமல் என்றும் சொல்லவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், 50 பேர்கள் இருப்பார்கள் அல்லவா மாநில மத்திய பாங்கிலே. இனிமேல் நியமிக்கப்படப்போகிற முறையிலே இங்கேயும் 60, 50 பேர் வந்தால், 3 என்றால் 10, 12 பேர் வர முடியாதே. அதற்காக இத்தனைக்கு மேற்படாமல் என்று குறிப்பிடவில்லை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிராம அளவில் மாவட்ட பாங்கு என்பதையும் எடுத்துவிட்டோம். சென்ட்ரல் பாங்கு என்றுதான் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதைக் கொண்டு தான் சந்தேகப்பட்டது நாங்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபோது கூட, இப்போதைக்கு இல்லை என்று சொல்கிறார்களே தவிர, அடுத்து இந்த சென்ட்ரல் பாங்கு என்ற அமைப்புகள் எப்போது வரும் என்பதை இப்போது சொல்ல முடியாது, ரிசர்வ் பாங்கு அந்த மாதிரி கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். சென்ட்ரல் பாங்கு என்று அதிகமாக நியமிக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் எடுத்ததற்கெல்லாம் சொல்கிறார்கள். எல்லா மாநில அமைச்சர்களும் சேர்ந்து, எதிர்க் கட்சித் தரப்பினரும் சேர்ந்து, யோசித்து யோசித்துச் செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். மகாராஷ்டிரத்திலேகூட தாலுக்காவுக்கோ, டிவிஷனுக்கோ ஒரு பாங்கு அமைக்கலாம் என்றபோது ரிசர்வ் பாங்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பல்வேறு இடங்களிலே அவரவர்கள் விருப்பங்கள் வேறுவிதமாக இருக்கலாம். அது நியாயமாகக்கூட இருக்கலாம். இந்தக் கடன் வழங்குவது சம்பந்தமாக ரிசர்வ் பாங்கு அனுபவத்தை ஒட்டி அதையும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே நமது மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே கூட்டுறவு அமைப்புகள் சீராக, நல்ல முறையிலே அமைந்திருக்கின்றன. ஆகையினாலே இந்த மத்திய பாங்குகள் ஜில்லா என்ற அமைப்பை எடுத்துவிட்டால் நாங்கள் கருதுவது : டெபுடி ரெஜிஸ்ட்ரார் இருக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு சர்க்கிளுக்கும் ஒரு மத்திய பாங்கு வருமோ, ஒவ்வொரு ரெவின்யூ டிவிஷனுக்கும் ஒரு மத்திய பாங்கு வருமோ என்று. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ரர்மநாதபுரம் ஜில்லா கோவாபரேடிவ் மத்திய பாங்கிலே அங்கே இருக்கக்கூடிய 1800 சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 18, 16 பேர்கள்—4 டிவிஷனுக்கும் அந்த அந்த ஏரியாவிலே விவகார எல்லையிலே இருக்கக் கூடியவர்கள்தான் அதன் நிர்வாக சபை மெம்பர்கள்—அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்று இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறதா? ஏன் சந்தேகப்படுவதற்கு வழியில்லை? 2000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். 4 டிவிஷனிலே 4 பேங்குகள் அமைந்

30th November 1970]

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

தாலும் ஒவ்வொரு பிராந்தியத்துக்கும் 500 பேர் இருக்க முடியும். அவர்கள் 10, 15 பேரைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியும். 500 சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் ஒரு பாங்கில் இருப்பார்கள். இது ஜனநாயக நாடு. ஜனநாயக சர்க்கார். ஜனநாயக அமைப்பிலே உருவாகியிருக்கிறோம். ஜனநாயக உணர்வு நமக்கு எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது—என்ற நல்ல பெயரிலே, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே ஜனநாயகம் இன்றைய தினம் குலைக்கப்படுகிறது. ஜனநாயகம் சிதைக்கப்படுகிறது இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதைத்தான் முதலிலேயே சொன்னேன், இது ஜனநாயகத்துக்குப் புறம்பானது என்று. கூட்டுறவு இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்னாலேயே இருக்கிறது. ராமதாஸ் பந்துலு, ராமலிங்கம் செட்டியார் முதலியவர்கள் வெள்ளைக்காரர்கள் கூட்டுறவுப் பதிவாளராக இருந்த போதுகூட, அரசாங்கத்தின் தலையீடு கூடாது என்று பல்லாண்டாகப் போராடி வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட இயக்கத்திலே நாம் எதை எடுத்தாலும் நியமனம் செய்யும் முறை சரியா என்று யோசிக்க வேண்டும். நாங்கள் கருதுவது என்னவென்றால், இந்த மத்திய பாங்குகளில் எல்லோரும் நியமன அங்கத்தினர்களாக வந்து, அவர்கள் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மத்திய மாநில பாங்குக்கு அனுப்பினால், நில வள வங்கிக்கு ஏற்பட்ட கதிதான் இப்போது இருக்கக்கூடிய ஜில்லா சென்ட்ரல் பேங்குக்கும் மாநில பாங்குக்கும் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவேதான் இந்தச் சட்டம் ஜனநாயகத்துக்கு ஒத்தது அல்ல, சரியான முறையிலே அமையவில்லை என்பதை நான் இங்கே தலைவர் அவர்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்துக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு மாநிலக் கூட்டுறவுக் குழு என்று ஒன்று இருந்தது. ஒரு கவுன்சில் என்று இருந்தது. அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னால் ஒரு முறைகூட கூடவில்லை. அது இனிமேலாவது ஏற்படுமா? இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும்போது, அந்தக் குழுவின் ஆலோசனைகளைப் பெறுவது அவசியமல்லவா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய குழு அவசியம். அது ஸ்டேச்சுட்டரி பாடியாகவே இருப்பது அவசியம் என்று சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்டை அனுசரித்து அமைச்சர் அவர்களோ அரசோ இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை, சொல்ல மாட்டார்கள், சொல்ல வாய் வராது, சொல்வது நியாயமும் அல்ல, தர்மமும் அல்ல. 500 பக்கங்களுக்கு மேலே 3 பகுதிகள் உள்ள சிறந்த ரிப்போர்ட் அது. ஆகையினாலே அதைப்பற்றித் திரும்பியே பார்க்கவில்லை. ஏதோ எங்களுக்கெல்லாம் மனதிலே படுகிறது, சமீபத்திலே தேர்தல் வருகிறது. அதற்காகத்தான் இப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் நினைக்கிறது தப்பா? 60,000 மக்கள் முதல் ஒரு லட்சம் மக்கள் வரையிலும் கிட்டத்தட்ட 20,000, 30,000 குடும்பங்கள் வாழும் ஒரு பிரதேசத்திலே ஒரு சங்கத்தின் மூலமாக நியமனம் செய்பவர்கள் மூலமாக எதற்கெடுத்தாலும் இவர்களுடைய தயவை இந்தக் குடும்பங்கள் நாடச் செய்வதற்கு இந்த அமைப்புகள் உருவாகின்றனவே

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [30th November 1970]

என்பதிலே, சந்தேகப்படுவதிலே நியாயம் இல்லையா? நோக்கங்களிலே இருந்து புரிந்து கொள்வதற்கு வழிவகை இருக்கிறதே. நான் அவ்வாறு சொல்வதற்கு அமைச்சரவையின் மீதோ நம்முடைய ஆளுங் கட்சியின் மீதோ . . .

6-40
p.m.

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மதிப்புக் குரிய திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இது ஏதோ அரசியல் நோக்கத்தோடு, லட்சம் பேரை அடிமைகளாக்குவதற்காகக் கொண்டு வரப்படுகிறது, தேர்தல் நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்படுகிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நான் திருப்பிக் கேட்டால் தவறுதலாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதற்குமுன் கூட்டுறவு சங்கத்தை இவ்வளவு காலம் வைத்திருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தலுக்காக அவைகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள், அவைகளை அடக்கி ஆண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இதற்கு முன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் நிர்வாகிகளாக அங்கே இருந்தார்கள். இனி அதே யிடத்திலே அரசு நிர்வாகிகளை நியமிக்கப்போகிறது. இரண்டுகும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : இப்பொழுது நியமிக்கப்படுவது கூட கூட்டுறவு நில வள வங்கியிலே போட்டிருக்கிற சட்டத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தால் தெரியும். நில வள வங்கியிலேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைத்தான் போட்டிருக்கிறது. நீங்கள் ஒரு வகையாக தேர்ந்தெடுப்பது என்று போட்டீர்கள். நாங்கள் ஒரு வகையாகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் ஏதாவது சொன்னால் யோசித்துச் செய்யலாம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மதிப்புக்குரிய அமைச்சர் அவர்களுடைய நியாய உள்ளத்துக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். அந்த உள்ளத்துக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்வது, இந்த நில வள வங்கித் தேர்தல் என்பதற்கு தேர்தல் என்ற பெயரை கொடுக்க வேண்டும். தேர்தல் என்ற பெயரே கொடுக்க முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் சொல்கிறார்கள். ஆகையினாலே இம்மாதிரிக் கருதக்கூடிய வகையிலே இந்தச் சட்டத்தினுடைய அமைப்பும் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கான சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்படுகின்றன. இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பீடிகை, நோக்கங்கள் எல்லாம் அப்படியே நிறைவேறுவதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லாத வகையில் பழைய 1961-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலேயே இடமிருக்கிறது. ஆகவே 1961-ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் அப்படியே இருக்கலாம் என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து ஆளும் கட்சிக்கோ, ஆளும் அரசுக்கோ, அந்த நிர்வாகத்திற்கோ ஒரு கெட்டபெயரை அவர்கள் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைச் சொல்வதாலே என்னைத் தவறாகக் கருத மாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். நீங்கள்

[30th November 1970] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

ஒரு போரான்மையுள்ள, நல்ல கருத்துள்ள ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போதிருப் பதை விடுத்து, மாறுபட்ட திசையை நோக்கிச் செல்வதனால்தான் இப்படிப்பட்ட முறையை நீங்கள் கையாள வேண்டும். பாரதத்திலே கூட கிசகனைப் பற்றி அவன் சகோதரி வருத்தப்படுகிறான்.

“பாசகாரிகளாம் ஐம்புலன்களும் பரிவுகூறப் பரிந்துயர்ந்தோர் புகல் வாசகாதிகள் கற்றும் தெளிந்திலை, மதன லீலையின் மார்க்கமும் கேட்டிலை நாசகாலம்வரும் பொழுதாண்மையும் ஞானமுங்கெடுமோ நறுந்தார்முடி கிசகர் வென்றமுதனன்”.

எனவே அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்திலே ஆண்மை இருக்கிறதா, நியாயம் இருக்கிறதா என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. ஷண்முகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களின் மேல் நான் மிகவும் மதிப்பு வைத்திருப்பவன். எனவே நான் அவர் மீது எந்த அளவுக்கு மதிப்பு வைத்திருக்கிறேனோ அந்த அளவுக்கு அவரும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவார் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தேன். அவரை 13 ஆண்டுகளாகப் பார்த்திருக்கிறேன், பழகியிருக்கிறேன். அவர் பேச்சைக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவர் இன்றைய தினம் எங்களைப் பார்த்து ஆண்மை இருக்கிறதா நாசமாய்ப் போக என்றெல்லாம் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட வார்த்தையெல்லாம் தயவுசெய்து அவர் வாயால் சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேறு யாராவது சொல்லட்டும். நாங்கள் அவரைப்பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் வைத்திருக்கிறோம். எனவே அவர் வாயால் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : போதிய ஆண்மையும், ஞானமும், கூரிய அறிவும், நுண்மாண் நுழைபுலமும் உள்ளவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். நான் சொல்லிய மாதிரி கருதக்கூடிய நிலையில் இதைக் கொண்டுவர வேண்டாம் என்று தான் நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இதை அப்படியே விட்டுவிட வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். எனவே இதை யெல்லாம் கூறி இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் குழுவுக்கு விட வேண்டும் என்ற என் திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன். அதை ஒப்புக்கொண்டு நல்ல பெயரையும் புகழையும் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு இந்தப் புதிய சட்டத்தையும் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, டிசம்பர் மாதம் 3 ம் தேதியன்று நான் டெல்லி நகருக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே கிராம கதர், கைத்தொழில் வளர்ச்சி இலாக்கா அமைச்சர்களின் மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவையின் அடுத்த கூட்டம் வரும் 3 ம் தேதி என்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் 3/4 மணி நேரம்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[30th November 1970]

கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இன்னும் 2 மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலும் நிறைய 'டிபேட் அண்டு டிஸ்பியூட்' இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே இதை விரைவாக முடித்துக் கொடுப்பதோடு அந்த இரண்டு மசோதாக்களையும் விரைவில் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The House is going to sit on the 2nd also. An announcement in this regard will be made before the House is adjourned. It is impossible to dispose of all the Bills today. The House will sit on the 2nd at 4 p.m.

திரு. கே. எஸ். மணி : மாமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் சாதாரணமாக ஒரு கூட்டுறவுச் சட்டத்தை ஏக மனதாக நிறைவேற்றலாம் என்ற எண்ணத்தில் இருந்தாலும், மாறுபட்ட கருத்துக்கள் அல்லது நல்ல யோசனைகள் என்று எதையாவது எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து, இறுதியாக அவை யாவியில்லாமல், வருகிற பொதுத் தேர்தலையே மனதில் கொண்டு, இதில் உள் நோக்கம் இருக்கிறது, உள் நோக்கம் இருக்கிறது என்றே எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த அத்தனை உறுப்பினர்களும் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு மகத்தான சட்டம் என்று நாங்கள் கருதி, இது தேவையில்லாத சட்டம் என்று எங்களுக்கு எதிர்த் தரப்பில் உள்ளவர்கள் கருதி, இப்படிப்பட்ட சட்டப் பிரச்சனைகளில் இருக்கிற தேவைகளை நாங்கள் எடுத்துக்கூறி, அமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக்கூறி, அதில் எதிர்த் தரப்பில் இருக்கிறவர்கள், "நீங்கள் இன்னின்னதைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள், ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின் பயனையே இன்னின்னது நடைபெறுது, இதனாலே நாட்டு மக்களுக்கு நஷ்டம்தானே தவிர லாபம் இல்லை" என்ற கருத்தில் திட்டவாட்டமான முறையில் எதையாவது குறிப்பிட்டார்கள் என்றால் இல்லை. அவர்கள் கேட்டதெல்லாம் "அங்கத்தினர்களை அரசு நியமிப்பதா? இப்போது இருக்கிற வங்கிகளை, சங்கங்களை இப்போது வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து வேறு சிலர் பறித்துக்கொள்வார்களே. அப்படிப் பறிக்கக்கூடாதே. அப்படிப் பறித்தால் எங்களுடைய ஆதிக்கம் போய்விடுமே" என்ற நிலையில் தான் எதிர்த் தரப்பினரால் விவாதிக்கப்பட்டதே தவிர, "இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நீங்கள் இதை நிறைவேற்றிவிட்டால் நாட்டில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு இத்தனை கோடி ரூபாய் இத்தனை நாள் வழங்கியிருந்த நிலைமை மாறி, ஏழைகளுக்கு போய்ச் சேராமல் அந்தப் பணமெல்லாம் பணக்காரர்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிடும்; விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேராமல் வியாபாரிகளுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிடும்; இது சடன் உதவி செய்கிற வங்கியாக இல்லாமல் தொல்லைகளை வளர்க்கிற சங்கமாக, வங்கியாக மாறிவிடும்" என்ற விவரங்களை எந்த உறுப்பினரும் இந்த மாமன்றத்திலோ அல்லது சட்டப்பேரவையிலோ தெரிவித்ததாகத் தெரியவில்லை. இங்கே அவர்கள் குறிப்பிட்டதெல்லாம் "இப்படியெல்லாம் செய்திருக்கிறீர்களே, நீங்கள் கட்சியை வளர்த்து மீண்டும் தேர்தலில் லாபம் பெறவா?" என்பதுதான். என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மாமன்றத்திலே ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள

30th November 1970] [திரு. கே. எஸ். மணி]

விரும்புகிறேன். அரசியல் என்பது மக்களுக்காக. மக்கள் அரசியலுக்காக. அரசு நடப்பது மக்களுக்காக. மக்கள் அரசுக்கு வாய்ப்பு அளித்து தேவையுள்ளவர்களை அனுப்பி ஆட்சி செய்வதற்காக என்பது தான். எங்களுக்கு இந்த நாட்டை நாமே திரும்பி ஆள வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அந்த எண்ணம் எங்களுக்கு இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். எந்தெந்த நல்ல தாரியங்களைச் செய்தால், இந்த நாட்டு மக்கள் நம்மை மீண்டும் இங்கே திரும்பி வந்து அமரச் சொல்லுவார்கள் என்று நினைத்துப் பார்த்து, அவைசனாத் தான் நாங்கள் செயல்படுத்த முனைகிறோம். இதில் ஒளிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. இதை மனமாற எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். எனவே இது எங்களுக்கு வெற்றியே தவிர வேறொன்றுமில்லை. இந்தச்சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கூட, எங்களுக்கு வெற்றியே தவிர தோல்வியில்லை. “இப்படி ஒரு சட்டத்தைப் போடுகிறார்களே! இது அநியாயமான சட்டம். வருகிற தேர்தலில் இதை வைத்தே ஏமாறப் போகிறார்கள்” என்று சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருந்தால், எதிர்க் கட்சியில் உள்ள உறுப்பினர்கள் பேசாமலேயே கூட இருப்பார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற எண்ணமெல்லாம், எரிச்சலெல்லாம், “இப்படிப்பட்ட வகையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டார்களே! எந்தத் துறையில் பார்த்தாலும் யார் யாருக்கு உதவி செய்ய முடியுமோ அவர்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்யத் தக்க வகையில் இது அமைந்துவிட்டதே! இவர்கள் கையிலே இந்தச் சங்கங்கள் போய் விட்டால் இனி இவை நம் கைக்குத் திரும்ப வருமா! வராதே!” என்பதுதான். ஏதோ ஜனநாயகத்தைப் பேணி வளர்த்தவர்களப்போல் இங்கே கதறி இருக்கிறார்கள். “ஐயகோ! 5-ல் ஒரு பங்கு தரலாமா! இது ஜனநாயக நாடா!” என்று ஜனநாயகத்தைப் பற்றி ரொம்பவும் அனுதாபப்பட்டுப் பேசினார்கள். எனக்கே கூட அப்படி இருக்குமோ என்று ஒரு எண்ணம்கூட ஏற்பட்டது. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் கூட இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஐந்தில் ஒரு பகுதியினரை அரசு நியமிப்பதென்பது நியாயமா என்று கேட்டார்கள். அப்படி அரசு நியமிக்கக் கூடாது என்பதுதான் அவர்கள் எண்ணம். எந்தத் துறையிலிருந்தாலும்...

‘திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது இருப்பவர்கள் போக வேண்டும் என்பதிலே எனக்கு அபிப்பிராய பேதம் இல்லை. இருக்கிறவர்கள் போக வேண்டும் என்றால், சந்தானம் கமிட்டியில் சொல்லியிருப்பதைப் போல், இரண்டு தடவைக்கு மேல் யாரும் இருக்கக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டு, புதிய சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருகிற தேதியிலிருந்தே அந்த இடத்தை விட்டு அவர்கள் போக வேண்டும் என்று நான் திருத்தம் கொண்டு வரத் தயார். அதை ஏற்கத் தயாரா என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : ஐந்தில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்களை அரசு நியமிப்பது என்பது சிறந்த முறைதான் என்றுதான் கேட்டார்கள். ஜனநாயக நாட்டில் அரசு இவ்வாறு செய்வது தவறு என்று வலியுறுத்

[திரு. கே. எஸ். மணி]

[30th November 1970]

யிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டிலே, கூட்டுறவு இயக்கம் என்பது குடியரசு நாடாக இல்லாத காலத்திலிருந்தே இருந்து வருகிறது. அந்தக் காலம் தொட்டு இன்றுவரை அரசு தலையிடாமல் ஜனநாயகத்தை நம்பி எத்தனை கோடி ரூபாய் இந்த நாட்டிலே பாழடைந்திருக்கிறது? எத்தனை கோடி ரூபாய்கள் திரும்பப் பெறமுடியாமல் போயிருக்கிறது? எத்தனை கோடி ரூபாய் ஒருசில குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரங்கள் விரைவில் தேவைப்பட்டால், இம் மாமன்றத்திற்கு நிச்சயம் வரத் தயாராக இருக்கிறது என்ற உறுதியை மட்டும் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் இன்னொரு உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும். ஜனநாயகம் என்ற பெயரால் நாட்டில் தீமைகள் வளருவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது ஒரு பண்புள்ள அரசிற்கு நல்லதல்ல. பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேருக்கும் நிச்சயம் அது தெரியும். எத்தனையோ பேர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்கள், அங்கத்தினர்கள், தங்கள் பெயரில் பிளமியாகக் கடன்களைப் பெற்று திரும்பப்போய் வசூலிக்கிறபொழுது அந்தச் சங்கத்தைக் கலைத்துவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தை வைத்து மட்டும் அந்தச் சங்கத் தலைவர்கள் பெயரில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் நூற்றுக்கணக்கான தலைவர்கள் சட்டத்திலிருந்து விடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். முன்பு அரசு தலையிட்டு அடிக்கடி கிரெடிட் சொசைட்டிகளைக் கண்டாணித்து வந்திருந்தால், உமிழ் நாட்டு கூட்டுறவுத்துறை பெயரால் அநீதிகள் நடைபெற்றிருக்க முடியாது. அதற்குக் காரணம் கூட்டுறவுத் துறையை அரசு ஏனோ தானே என்று எண்ணியிருந்தது. நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிலத்தைப் பயிரிட கடன் வாங்க முடியும். அதற்குப் பிறகு உழுவனாக்கும் நிலத்திற்கும் தொடர்பில்லை. உழுவனாக்கு உள்ள உரிமை வேறு, குத்தகைக்காரனுக்கு உள்ள உரிமை வேறு, சொந்தக்காரனுக்கு உள்ள உரிமை வேறு. நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டுவிட்டால், பிறகு மாற்றக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டுவிட்டோம். பிறகும் நிலச் சொந்தக்காரனுக்குக் கடன் கொடுப்போம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், அவன் வாங்குகிற பணம் எப்படி உழுவனாக்குப் போய்ச் சேரும்? உழுவனாக்குப் பணம் போய்ச் சேரச் செய்ய வேண்டும். அந்த எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் நிலைமை இந்த ஆட்சியில் இருக்கிறது. அன்றைக்கு இல்லை. இதை அடிப்படையாக வைத்து நில வள வங்கி, பாசனக் கழகம் இவ்வளவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு ஆங்காங்கு பரிட்சார்த்தமாக நிறுவி வெற்றி கண்டிருக்கிறது. அதை மனதார எதிர்க் கட்சி உதவித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவர்கள் நில வள வங்கியில் வெற்றி பெற்றுவிட்டார்கள் என்று. அதனால்தான் இதனை இவ்வளவு துணிவோடு கொண்டுவருகிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அதற்கு மகிழ்ச்சி. நாங்கள் வெற்றி பெற்றதை இவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இதில் எந்த வகையிலும் உள் நோக்கமே இல்லை. ஒரு உள் நோக்கம் வேண்டுமானால் இருக்கிறது. அதை நீங்களே தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். இப்படியெல்லாம் மக்களுக்கு நாம் சேவை செய்தால் மக்கள் நம்மை மறக்க மாட்டார்கள். நம்மை மதிப்பார்கள். என்றைக்கும் நம்மை மக்கள் எற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்ற உள் நோக்கத்தை நாங்கள் கொண்டிருக்கிறோம். அதை நீங்களும்

30th November 1970]

[திரு கே. எஸ். மணி]

ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதை விவாதிக்க எந்தப் பொது மேடையும் தேவையில்லை. நீங்கள் பேசிய பேச்சுக்கள் எங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கின்றன. இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டம் இப்போது கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உதவித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது அவர்கள் தோற்றத்தை டெலிவிஷனில் பார்த்திருந்தால் மிக அழகாக இருந்திருக்கும். அவர்கள் பேசிய பேச்சை விட பேசிய நேரத்தில் அவர்களுடைய உள்ளம் எங்களைப் போன்றவர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. அவர்களுடைய உள்ளம் எவ்வளவு வெந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை ரொம்பத் தெளிவாகக் காட்டிவிட்டார்கள். ஒன்றையே மூன்று முறை சொன்னார்கள். அநியாயமானது, தேவையில்லாதது, அக்கிரமமானது என்று அவர்களுக்கே உரிய அளவில் பாணியில் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். இதையே அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் ஒருவேளை அடுத்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்திற்கு வரும்போது 20 பவுண்டு இளைத்தவருவார்களோ என்றுகூட எண்ணுகிறேன். மனிதன் இளைப்பதற்கு முக்கிய காரணம் ஒரு ஏக்கம்தான். அது அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. உண்மையான ஒரு கட்சிக்காரருக்கு இன்னொரு கட்சிக்காரரைப் பார்த்து ஏற்படுகிற ஏக்கம். உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இப்படிப்பட்ட மகத்தான சாதனையைச் செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டால், அதைப் பார்த்து எனக்கும் அந்த ஏக்கம் வரத்தான் செய்யும். அவர்களுடைய கட்சியை இந்தக் கட்சியிடமிருந்து எப்படிச் காப்பாற்றுவது என்ற எண்ணம் வந்து அதே ஏக்கமாக மாறிவிட்டது. ஒன்றை மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் ஒப்பற்ற தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா எங்களை உலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர், எங்களுக்கு ஒரு பாடத்தைக் கற்றுத் தந்திருக்கிறார். எங்களைப் பார்த்து ஏங்க வேண்டியதில்லை. துணிவு பெற வேண்டும். எங்கள் தலைவர் சொல்லியதெல்லாம் மக்களை மதியுங்கள், மக்களுக்கு நீங்கள் செய்கிற சேவை பயனுள்ளதாக இருந்தால், அவர்களுக்காகவே நாம் இருக்கிறோம் என்ற நினைப்பில் நமக்காக அவர்கள் இருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையை எங்கள் தலைவர் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அதன்படி இந்தச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இருந்த குறைகளை நீக்க எதற்காக அவசரச் சட்டம் என்கிறார்கள். 1952-ல் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் போட்டோம். அவசரச் சட்டம் போட்டோம். எல்லோருமா ஏற்றுக் கொண்டார்கள்? அவசரச் சட்டத்தைப் போட்டு விட்டு அப்போதிருந்த முதலமைச்சர் பெருமதிப்பிற்குரிய சக்ரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் முகாமிட்டு மன்னார்குடி தாலுகாவிலும், மாயவரம் தாலுகாவிலும் தஞ்சை தலை நகரத்திலும் சட்டத்தின் நிலைமையை விளக்கிச் சொல்லிவிட்டு, அவசரச் சட்டம் போட்டாமல் இருந்தால், யாராவது அதை எதிர்ப்பார்கள் என்று பச்சையாக அறிவித்துவிட்டு, ஆபத்து வரும் என்றுதான் அவசரச் சட்டம் போட்டேன் என்றார். தஞ்சாவூரில் உள்ள விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியமாக இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டிருப்பதாகச் சட்டசபையில் கொண்டுவந்து சொன்னார்கள். அப்போது திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் சட்டசபையில் இருந்தார். அப்போது என்ன ஆபத்து வந்துவிட்டது? அப்போதிருந்த முதலமைச்சரை ஏகபோகத் தலைவராக அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அப்போது அவசரச்

[திரு கே. எஸ். மணி]

[30th November 1970]

சட்டம் கொண்டுவந்தபோது ஆபத்து வந்ததா? எங்கே பூகம்பம் வெடித்தது? சொல்லுங்கள். ஒரு அவசரச் சட்டம் போடுவது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல பலனை அளிப்பதற்கு இதைச் செய்கிறோம் என்று கூறி, காலம் கடந்துவிட்ட காரணத்தால், என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: This discussion will be continued on Wednesday, the 2nd December 1970.

7-00
p.m.

In partial modification of the decision of the Business Advisory Committee, the Council will meet on the 2nd December at 4 p.m. to transact the incomplete business of today and again meet at 10 a.m. on 3rd December.

The Council will now adjourn and meet again at 4 p.m. on 2nd December, 1970.

The House then adjourned.

VIII. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders

*120. Order issued with G.O. Rt. No. 1757, Revenue, dated the 7th October, 1970 in regard to exemption from liability to entertainments tax the Cinematograph film show on 29th October, 1970 at Shanthi Theatre, Madras in aid of Air Men's Welfare Fund. *[Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]*

*121. Notification issued with G.O. Ms. No. 1526, Rural Development and Local Administration, dated the 10th August, 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Public Buildings (Licensing) Rules, 1966. *[Laid on the Table of the House under section 25 (4) of the Tamil Nadu Public Buildings (Licensing) Act, 1965 (Tamil Nadu Act 13 of 1965).]*

*122. Notification issued with G.O. Ms. No. 2303, Agriculture, dated the 6th August, 1970, in regard to establishment of regulated market at Tirunelveli to provide facilities for the purchase and sale of paddy. *[Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]*

*123. Notification issued with G.O. Ms. No. 641, Agriculture, dated the 4th March, 1969, in regard to market and notified market area at Kalliakavillai in the Kanyakumari district. *Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]*